

BÜTÜN ÜLKELERİNİŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLİŞİNİ!

HALKIN BİRLİĞİ

250 kuruş

15 MART 1977

4

Sosyal-faşistler 20 Şube Yönetimini Feshetti

TÖB-DER'E SAHİP ÇIKALIM

Her türlü faşist baskıya, teröre ve sosyal-faşist Rus uşaklarının bozguncu, saldırgan hareketlerine rağmen kitle mücadeleleri yük selmeye devam ediyor.

Siyasi gelişmelerin hareketliliği ortamında bazı meslek örgütlerinde, özellikle de TÖB-DER içinde, örgütsel dağıtmak tehlikesiyle yüz yüze getiren uygulamalar oluyor. Devrimciler bu gelişmeleri dikkatle izlemeli ve doğru bir tavır almalarıdır.

140.000 öğretmeni bağrında toplayan TÖB-DER toplunun belirli bir kesimini temsil etmektedir. Ülkede ki siyasi gelişmeler bu örgütün işleyişine de yansımakta, kitleler içindeki safılaşma süreci burada da ortaya çıkmaktadır. İçinde bulunduğumuz dönem açısından önemli bir gelişme olan, sosyal-faşistlerin iyice azgınlasmaları olgusu, toplumun bu kesimne de yansımaktadır. Bu gelişmenin son örneği, TÖB-DER'in başına götöckelen revizyonist yöneticilerin 20 şubeyi kapatmasıdır. Üstelik iş burada biteceği benzenmektedir. Örnekteki gihnlerde yeni kapatmalar ve örgütten ihraçların olması muhtemeldir.

Daştan bakıldığında, şubeleri kapatma kararı basit bir "tüzik" meselesi gibi görülebilir. Fakat dış görünüşü aralayıp gelişmelere biraz daha yakından bakınca, durumun farklı olduğu hemen fark edilecektir. Olanları kavrayabilmek için TÖB-DER içindeki gelişmelere, kısaca gözatmamız gerekiyor.

Son TÖB-DER genel kurulunda, farklı siyasi gruplaşmalar içinde yer alan öğretmenler arasında şiddetli bir ideolojik mücadele oldu. Bu durum, sınıflı bir toplumdaki yer alan mesleki kitle örgütlerinde olduğu gibi. Fakat Gülltekin Gazioğlu revizyonist kılığının genel merkez yönetimine seçilmesinden sonra, TÖB-DER içinde anti-demokratik uygulamalar hemen görülmeye başladı. Bu yöneticiler, kendileri gibi düşünmeyen yurtsever, devrimci ve demokrat öğretmenlere karşı iftira, dedikodu ve saldırgan kampanyaları örgütlemeye başladılar. Örneğin, TÖB-DER'in başına götöckelen revizyonist yöneticilerin 20 şubeyi kapatmasıdır. Üstelik iş burada biteceği benzenmektedir. Örnekteki gihnlerde yeni kapatmalar ve örgütten ihraçların olması muhtemeldir.

Daştan bakıldığında, şubeleri kapatma kararı basit bir "tüzik" meselesi gibi görülebilir. Fakat dış görünüşü aralayıp gelişmelere biraz daha yakından bakınca, durumun farklı olduğu hemen fark edilecektir. Olanları kavrayabilmek için TÖB-DER içindeki gelişmelere, kısaca gözatmamız gerekiyor.

Son TÖB-DER genel kurulunda, farklı siyasi gruplaşmalar içinde yer alan öğretmenler arasında şiddetli bir ideolojik mücadele oldu. Bu durum, sınıflı bir toplumdaki yer alan mesleki kitle örgütlerinde olduğu gibi. Fakat Gülltekin Gazioğlu revizyonist kılığının genel merkez yönetimine seçilmesinden sonra, TÖB-DER içinde anti-demokratik uygulamalar hemen görülmeye başladı. Bu yöneticiler, kendileri gibi düşünmeyen yurtsever, devrimci ve demokrat öğretmenlere karşı iftira, dedikodu ve saldırgan kampanyaları örgütlemeye başladılar. Örneğin, TÖB-DER'in başına götöckelen revizyonist yöneticilerin 20 şubeyi kapatmasıdır. Üstelik iş burada biteceği benzenmektedir. Örnekteki gihnlerde yeni kapatmalar ve örgütten ihraçların olması muhtemeldir.

iyesi ve bölge temsilcisi Doğan Oğuzer, şöyle konuştu: "Açık ve kısa konuşacağım. Kararımız kesinlidir. Bize muhalefet eden bu adam-ları dernekten atacağız". Bunların yönetiminde olan şubeleri feshet - jecemiz". Aynı gün toplantıda, İstanbul şubesi yönetim kurulu üyesi Musa Kasa, "TÖB-DER'de fikir mücadelesi bitmiştir. Bundan sonra baş ka yönetimler kullanacağız" diyerek komlocu ve saldırgan tutumunu sergiledi. Elbette, Rusya'nın uşaklığını gönüllü olarak kabullennmiş Gazioğlu ve takımından başka türlü bir davranış beklemek hayaldir. Bunlar, savundukları sosyal-faşist ideolojinin gerekleri icabı kitleleri bölmek ve efdillerinin kölesi haline getirmekle görevlidirler. Nitekim sosyal-faşist yöneticiler sözlerinde durdular. Bu konuşmaların üzerinden bir hafta geçmeden, Gaziantep, Üsküdar, Uşak, Kirsehir, Bolu, Kayseri, Pazart, Nazgirt, Pülümür, Pertek, Seyirtgazi Arsin, Sungurlu, Korgan, Dursunbey, Akçadağ, Inebolu, Eşme ve V1-ranşehir şubeleri genel merkeze feshedilmiştir. Bunun dışında, genel merkez, sosyal-faşistlere muhalefet eden bütün öğretmenlerin TÖB-DER'den atılması için hazırlıklara başlamıştır.

5 Şubat olayları üzerine, TRT ekranlarından, basından faydalanarak yurtsever ve devrimcileri saldırgan göstermeye çalışılan TÖB-DER'in sosyal-faşist yöneticilerinin yaptıkları, esas saldırgan ve bölücünün kim olduğunu açıkça ortaya koymaktadır. Çeşitli yalan, dedikodu, iftira ve darbeci yöntemlerle yönetimi gas beden Rus uşaklarının yaptığı ve yapmak istedikleri hangi demokratik ilke ile bağdaşabilir. Feshedilen şubelerin yöneticileri üyelerin çoğunluğunun oylarını alarak seçilmişlerdir. Fakat sosyal-faşistler, buna tahammül edememekteydiler. Çünkü bu Rus uşakları, demokrat ya da yurtsever değildiler. Bunların niyeti hakkında hayaller beslememelidir. Bunlar faşisttirler. Suratlarındaki sosyalizm maskesi sadece bir aldatmacadır. Hitler köpeği de sosyalist olduğunu söylüyordu. Ama hayat gerçekleri ortaya çıkardı. Bugün sosyal-faşistleri demokrat, ilerici zanneden bazı demokrat aydınlar, hatta devrimci geçinenler, mutlaka yanlışlıklarını farkedeceklerdir. Bütün bu gelişmeler ve şube kapatma, ihraç girişimleri sosyal faşistlerin kitle mücadeleleri açısından da, ne kadar tehlikeli hale geldiklerini açıkça göstermektedir. Ülkemizde, faşizme, sosyal-faşizme karşı gelişen kitle mücadeleleri ve bilyeni devrimci hareket, sosyal-faşistleri iktidanktedir. Bu sebeple onlar gittikçe azgınlasmaktadırlar. Bu gelişme sadece ülkemizé özgü, yerel bir sosyal-faşist tımanası değildir. Rus sosyal-emperyalizminin, Amerikan emperyalizmiyle dünya çapında sürdürdüğü hegemonya mücadelesinde bağıdır. Sosyal faşistlerin bu algaraya saldırganları karşısında susunmamalıdır. TÖB-DER içinde en geniş öğretmen kitleleri ile birleşmek, saldırganların oyunlarını piskirtmek zorundayız. Saldırganların atıklarını adınlar karşısında yeterli çabayı sarfetmemek onları cesaretlendirir. Özellikle bu ortamda dar grupçu davranışları bir kenara bırakıp, güçlerimizi birleştirip darbecileri piskirtmek gereklidir. Zaman geçirilmeden, bütün demokratik kamoyunuda yandırmaya çalışarak, haklı davamıza sahip çıkmalıyız. Ancak bu şekilde davranırsak TÖB-DER'in bölümesini önleyebilir ve örgüt içi demokrasiyi koruyabiliriz. Bütün yurtsever, devrimci ve demokrat kişi ve örgütler bu saldırganı protesto etmeli ve feshedilen şube yönetimleriyale dayanmaya kumalıdır.

Her türlü inkar kullanılarak darbeci merkez yöneticileri protesto edilmeli, öğretmenler ve geniş kitleler bu mücadele için geliştirilmeli, örgütlenmelidir. Merkez yöneticilerini protesto etmek için yürütülen imza kampanyası, en geniş alanlara yayılmaya çalışılmalıdır. Şubelerde geniş öğretmen toplantıları düzenleyerek, bu gelişmeler tartışılmalı, sosyal-faşistler geriletilip, teorit edilmelidir. Haklı bir zemini üzerinde ve zaman geçirmeden mücadeleye atılmalıdır. TÖB-DER'in birliğini koruyalım.

HALKIN BİRLİĞİ

KİTLELERDEN KİTLELERE

gaziantep

Faşist ve Sosyal-faşist Saldırlara Karşı Sosyal Koymaya Kararlıyız

Son günlerde şehrimizde yıkılan mücadeleyi bastırarak işleyen faşistler çevre illerden yandaşlarını çağırıyorlar. Şehir halkına gözdeği vermek için olmadık şeyler yapıyorlar. Hal-kımızın gelişen mücadelesini bastırılmayan Ulkü Ocaklı komando bozuntularının yanına polis sin estirdiği faşist terör de eklendi.

Şehrimizdeki demokratik kit- le örgütlerinden "Hoşgör Halk- la Dayanışma ve Yardanlaşma Der- neği"ni, "Gaziantep İlseli Ög- renciler Derneği"ni ve "Sanayi İşçileri Derneği"ni, polis su- dan gerekçeler göstererek kapat- mıştır. Valiliğin bir aydan faz- la kapatma yetkisi bulunmazken, bu deneklerden ikisi valili- ğin keyfiyetle üç ay müddetle kapatılmıştır. Kapatılmayan di- ğer demokratik kit- le örgütleri de işlemez hale getirilmiştir.

Deneklerin kapatılmasından sonra faşist terör daha da yo- ğunlaşmıştır. Faşistler son olarak şehrimizdeki kitaplevlerine sal- dırma başladılar. Sol yayın- lar satan Yıldız Kitapevi, ve Halk Kitapevi faşistler tarafın- dan tahrip edildi. Devrimile- rin oturduğu bir kahvehane yine faşistler tarafından kurşun yağ- mırına tutularak, camları kırılı- rdı.

Çıktığı günden beri çeşitli baskılara uğrayan Halkın Birli-

düzeltime

HALKIN BİRLİĞİ DERGİSİNİN
1 MART 1977 TARİHLİ 3.SAYISININ
2. SAYFASINDA YER ALAN "DEVKİM-
Cİ YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK,
FAŞİST VE SOSYAL-FAŞİST BASKI-
LARA SON" BAŞLIKLIL YAZIDA, TEK-
NİK BİR HATA YÜZÜNDEN BAZI PA-
RAGRAFLAR KARIŞMIŞTIR. BUNDAN
SONRA, DAHA DİKKATLİ OLACAĞIMI-
ZI VE YAZILARIN EN İYİ ŞEKLİDE
VE HATASIZ OLARAK OKUYUCUYA U-
LAŞMASINI SAĞLAYACAĞIMIZI BİL-
DIRİR, BU HAVAMIZDAN DOLAYI
DOST OKUYUCULARDAN ÖZÜR DİLE-
RİZ.

YAZININ DOĞRUSU ŞÖYLE OLA-
CAKTIR:

2. SİTÜNDAKI 28,29,30. SA-
TIRLAR VE 3. SİTÜNDAKI 1,2,3,4,
5. SATIRLAR 2. SİTÜNDAKI 12.
SATIRDAN SONRA DEVAM EDECEKTİR.

HALKIN BİRLİĞİ

Yurdunuzun her köşesinde her gün görülen faşist baskılar gün geçtikçe ağırlaşmakta, fa- şist diktatörlük yokoluşunu ön-lemek için işçilere, köylülere kısacası tüm halkımıza kudur- muscasına saldırmaktadır.

Bunun en son örneği ilimiz Kahramanmaraş'ta görülmüştür. Dergimiz Halkın Birliği'nin 2. sayısını Gaziantep'ten getiren arkadaşımız polis tarafından ya- kalamış ve gözaltına alınmış- tır. Gözaltında bulunduğu süre- ce arkadaşımız işkenceye tabi tutulmuştur. Arkadaşımıza po- lis tarafından "bergileri kim- den aldın? kimlere vereceksin? Neden satıyorsun? Devrimciler- den kimleri tanıyorsun?" gibi sorular sorulmuştur. Arkadaş- ımız cevap veremeyince, kafasına tabanca tutularak ölümlü tehdit edilmiş, ikinci katta bulunan penceresinin yanına götürülerek aşağıya atılmakla tehdit edil- miştir. Soruların cevabını ala- mayınca Kahramanmaraş'ın işine ve çevresine yazılan tüm slogan

HALKIN BİRLİĞİ ENGELLENMİYECEKTİR!

ların ve asılan afişlerin arka- daşımız tarafından yazılıp ve yapılandırıldığı iddia etmişler ve kabul ettirmeye çalışmışlar- dır. Bundan da bir sonuç alama- yınca zabıt tutarak arkadaşımı- zı cezaevine götürmüşlerdir. Ay- rıca mahkeme tarafından kunn- suz olarak 600 adet Halkın Bir- liği dergisine el konulmuştur.

Fakat bu gibi kanunusz iş- lemlerle bizleri yıldıracığını sanan faşist diktatörlüğün ma- saları sunu iyi bilirsinler ki bizleri ne işkence, ne hapisha- ne, ne de ölüm korkusu yıldıra- maz. Halkın mücadelesi faşist ve sosyal-faşist engellerini asa- rak yükseltecektir.

**KAHROLSUN FAŞİZM,
SOSYAL-FASİZM!
YAŞASIN HALKIMIZIN İKİ SÜPER
DEVLETE, FAŞİZME,
SOSYAL-FASİZME KARŞI BİRLİĞİ
VE MÜCADELESİ!**

KAHRAMANMARAŞ'TAN
BİR GRU DEVRİMCİ

ankara

Biz Türk Tarih Kurumu Mat- baası işçileriyiz. Matbahamızın müdürü ve teknik müdürü işyerin- de tam bir faşist baskı uyguluyor. İşe 1 dakika geç gelenlere dahi ihtar cezaları veriyorlar. Her kısma kendi adamlarını yer- leştirmişler, işçilerin her ko- nuşmasını, davranışını öğreni- yorlar.

Bu işyeri özel durumundan ötürü vergi vermediği için, çok büyük kârlar elde ediyor. Mü- dürler 15-35 bin lira maaş a- lırken, işçilerin maaş ortala- maları 2,400TL. dir. Aramızdaki devrimci işçileri bahanelerle işten uzaklaştırma yolunu tutu- yorlar. İşçiler arasında küçük- de olsa teret farkı yaratarak sunî ayrılıklar yaratıyorlar.

DİSK'e bağlı Basın-İş Sen- dikası'na durumun defalarca an- latmamıza rağmen, sendika yön- etimi işi hiç bir zaman ciddiye almadı. Günkü işveren kendine devrimci diyen CHP'lilerdir. Sen- dika ile algıtım vergülüm. İş- veren, Foto Mekanik bölümünden ilerici, çalışkan bir arkadaşım-ızda baskılara karşı durdu di- ye işten attı. Sendika yönetimi bu olaya kılıcı bile kıpırdat- madı. Sendikamızın vurdum duymaz tavrı karşısında, atılan arka- dag kendi parası ile tuttuğu ar- vukat ile patronu dava etti. Ar- tık revizyonist sendika yöneti- mine hiçbir arkadaş inanamıyor ve güvenmiyor. Sendika yöneti- minin Sovyet-emperyalistlerinin yanlış revizyonist olduğunu, yü-

Revizyonist Sendika Ağalarına Lanet Olsun

zühne devrimci maske takan sahte devrimciler olduğunu anladık. Sendikadan 2 yıldır eğitimler düzenlenmesini istedikse de, ge- çiktirildiler. İçimizden birkaç arkadaşın öneayak olması ile bir- çok arkadaş eğitim çalışmalarını başladık, bu eğitimi sendi- kada da devam ettirdik. Ama re- vizyonist sendika yöneticileri- nin panjere kapıldıklarını hay- retle gördük. Hemen eğitim ça- lışmalarımızı, folklor çalışma- larımızı durdurdular. İşçinin dostu gibi götünen Cahit adın- daki baş temsilci aracılığıyla patrona gımmazladılar. İki dev- rimci işçi arkadaşımızı iyi ta- sarlanmış bir oyunla sendikadan ihraç ettiler. Ardından da hem merkez binadaki, hem de site- lerdeki işyerinden olan bu ar- kadaşları potronda işten attı. Böylece sendika ile patronun işbirliği iyice sırttı. Sendi- ka yönetimi kendini kurtarmak için atılan arkadaşlara "patron uşağı idiler" diye leke sırmeye kalktı, ama biz işçiler, o ar- kadaşlarımızı iyi tanıyoruz. Bizler revizyonist, hain sendi- ka yöneticilerini de tanıyoruz. Şimdi patron da, sendika da hal- lerinden çok memnundur. Müca- lenizde sizlerle viz, selâmlar.

**KAHROLSUN REVİZYONİST BASIN-İŞ YÖNETİCİLERİ!
İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!
KAHROLSUN ABD VE SOVYET SOSYAL EMPERYALİZMİ VE İŞBİRLİKÇİLERİ!**

Zeri i popullit

SOSYAL-EMPERYALİZM

ÜZERİNE

ÇIKTI

8 gınce sayımları

PK-1337 SİRKECİ/İST.

Halkın Birliği haftalık dergi.
Sahibi: Hayrabet Honca, Sorum- lu Yazı İşleri Müdürü: Fikri YÜKSEL, İdare Yeri: Kiodfarex Caddesi No:25/12 Divanpolu-İST Abone ve yazışma adresi: P.K. 1297 Sirkeci-İSTANBUL, Baskı: Daliy News Web, Dizgi: Olinpi- yat IBM Dizgi, İstanbul Dağı- tım: YURT-DA, Ankara Dağıtım: Fikri NİĞİŞ, İzmir Dağıtım: YURT-DA İzmir Bürosu, Posta Çe- ki: Hayrabet Honca No:10287/3 Yurtiçi Abone Şartları:
3 aylık: 32,50 TL.
6 aylık: 65,-- TL.
yıllık: 125,-- TL.
Yurtdışı Abone Şartları:
6 aylık: 100,-- TL.
yıllık: 200,-- TL.

HATALI EYLEM BİRLİĞİ ANLAYIŞLARINI YIKALIM !

İlkemizde gelişmekte olan devrimci mücadelede, devrimcilerin karşısına çeşitli sorunlar çıkarmaktadır. Bu sorunların güncel ve önemli olanlarından birisi de, eylem birliği sorunudur. Özellikle faşist ve sosyal-faşist saldırıların yoğunlaştığı günümüz şartlarında, bu sorunun acilen çözüme bağlanması ve ilke birliğine varılması zorunludur.

Özel bir ittifak biçimi olan eylem birliği meselesinin acilen ele alınmasını zorunlu kılan şartların tümünü ilgilendirir.

Yurtsever ve demokratların tümünü ilgilendiren bazı konularda ve yerlerde, Halkın Kurtuluşu, Halkın Sesi'nin eylem birliği içinde yer almasına, "oportünist bir akımla eylem birliği yapılmaz; bu oportünizmi, özellikle Halkın Sesi gibi en köthsünden bir oportünizmi güçlendirir" gerekçesiyle karşı çıkmaktadır. Halkın Sesi ise, kendisini "sah tekarıllıkla suçlayan Halkın Kurtuluşu özeles tiri yapmadıkça eylem birliği içinde beraberce yer alamayacağına" söylemektedir. Halkın Gücü, "oportünist" saydığı Halkın Birliği'ni teorite çalışmakta, zaman zaman zor yoluna ve diğer akımlara baskı (geklime tehtidi gibi) yollarına başvurmaktadır. Halkın Yolu ise, proleter devrimcileri ilgilendiren ve onlarca ele alınıp çözümlene gereken sorunlarda, bu nitelikteki eylemlere Halkın Sesi'nin katılmasını şart koşmaktadır. Bu sorunu doğru bir tarzda çözebilmek için, özel olarak eylem birliği, genel olarak ittifak anlayışımızı biraz açalım.

Hemen şu noktayı belirtelim: Ayrımsız politika olmaz. Her şeyden önce, çeşitli sorunların değişik temsilcilerinin gerçek durumlarını, temel özelliklerini doğru tanımayla; buna dayanarak çeşitli siyasi güçler arasında ayırım yapmaya yönelmemelidir. Bu tespitlerden yola çıkarak, çeşitli güçlerin arasındaki gelişme ve farklılıkları yansıtan ayrımlar temeli üzerinde, bu güçlere karşı politikamızın genel esaslarını tespit etmeli, bu güçlerin karşılıklı ilişkilerine dair net bir anlayışı benimsemeliyiz. Belirlediğimiz genel politik esaslara bağlı kalarak "Gelişmelerden yararlanmak, çoğunluğu kendi yanımıza çekmek, azınlığa karşı çıkmak ve düşmanlarımızı teker teker ezme" olan taktik ilkemizi somut şartlara uygulamalıyız.

Biz her şeyden önce milli demokratik halk devriminden menfaati olan sınıf ve tabakalarla, bunların siyasi temsilcilerini; menfaati milli demokratik halk devrimine karşı olan sınıf ve tabakalarla, bunların siyasi temsilcilerinden ayırıyoruz. Halkın siyasal temsilcilerinden ayırıyoruz. Halkın düşmanlarını oluşturan ikinci gruptakiler arasında da bir ayırım gözetiyor, o gelişme aşamasındaki bas düşmanlarımızla, diğer düşmanlarımızı ayırıyoruz. Bas düşmanlarımız arasındaki gelişmeleri ve farklılıkları dikkate alıyoruz, gelişmeleri derinleştirme çalışıyor, bunlardan yararlanarak, bas düşmanlar kampını zayıflatmaya çalışıyoruz. Her somut olayda hangi bas düşmana esas darbeyi indireceğimizi hesaplıyor, diğer bas düşmanları teşhir ve teorit etmeye çalışıyoruz. Örnekle vermek gerekirse, biz, faşistler, sosyal-faşistler ve iki süper devletli, diğer emperyalistlerden ve diğer emperyalist işbirlikçilerinden ayırıyoruz. Hatta, iki süper devletin faşist ve sosyal-faşist olmayan işbirlikçilerini de, diğerlerinden ayırıyoruz. Faşistler ve sosyal-faşistleri birbirinden ayırıyor, gelişmelerinden yararlanıyoruz. Faşistler içinde ayırım yapıyor, sözcülimi MHP gibi azgın bir faşist partiyle, DP gibi fazla gücü olmayan bir faşist partiyi ayırıyoruz. Faşistler arasında gelişme ve farklılıkları dikkate alıyoruz bunlardan yararlanıyoruz. (DP AP gelişmesinden yararlandığımız gibi). Sosyal-faşistler arasında da ayırım yapıyoruz, sözcülimi TTKP gibi Rus sosyal-emperyalizminin "müthüm"ü" elinde tutan bir sosyal-faşist partiyle, diğer sosyal-faşist parti ve akımları ayırıyor, gelişmelerden yararlanıyoruz.

Sözcülimi, bir DGM sorununda, faşistleri darbe indirilecek somut hedef olarak alıyor, sosyal-faşistleri teşhir ve teorit ediyoruz. DİSK içindeki mücadelede ise, sosyal faşistleri esas darbenin indirileceği hedef

olarak alıyor, diğer gericiileri teşhir ediyor, sosyal-faşistlerle uzlaşanları teorit ediyoruz.

Diğer emperyalist işbirlikçilerinin arasında da değişik grupları ayırıyoruz. Faşistler ve sosyal-faşistlerle bunların arasındaki gelişmelerden yararlanıyor, halka karşı mücadele ettikleri, faşistler, sosyal-faşistler ve iki süper devletle uzlaşma içinde oldukları ölçüde teşhir ve teorit ediyoruz. Bunları kitlelerden teorite geliştirmeye çalışıyoruz. Sorunun daha fazla ayrıntısına immeden esas konumuza dönelim.

Halk safları içinde de farklılıklar ve gelişmeler vardır. Bu farklılıklar ve gelişmeler gözmezden gelinemez. Tam tersine, sonuna kadar dikkate alınmalıdır. Biz bu gelişmiş dikkate alıyoruz ve çeşitli ayrımlar yapıyoruz.

Bu ayrımların başında, proleter devrimcilerle, yurtsever ve demokrat akımlar arasındaki ayırım gelir. Ama sadece bu kadar değil... Proleter devrimci akımlar arasında da farklılıklar ve gelişmeler vardır. Halkın Birliği, Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu farklılıklar taşımaktadır. Eylem birliği sorununu ele alırsak; Halkın Birliği olarak zaman zaman liberal, ya da sekteer hatalar işledik. Bugün bu hatamızı kevrıyoruz ve gidemeye çalışıyoruz. Ancak pratikte bazan bu hatalı eğilimlerin kalıntıları kendisini gösteriyor; az da olsa bazan liberalizme ve sekteerizme düşebiliyoruz. Halkın Yolunun esas eğilimi liberalizmdir, farklı nitelikteki akımları aynı nitelikte kabul ederek uzlastırmaya çalışması, liberal devranmasıdır. Sekter yani ise zayıftır. Halkın Kurtuluşu bazan liberal, bazan sekteer devranmaktadır. Çoğu zaman sekteer, grupçu hatalar işlemekte, farklı nitelikteki ittifaklara katılacak güçlerle ilgili olarak, farklı politikalar izlenebileceğini kavrayamamaktadır. Proleter devrimcilerin birliği, onların farklı hatalı eğilimlerine karşı, farklı nitelikte mücadele yürütmekten gerçeklemez.

Halkın Birliği, bir ittifakın, hangi meselede ve hangi nitelikteki kuvvetlerle gerçekleştirileceği sorununa verecek cevabın tayin edici olacağını belirtir. Biz sadece proleter devrimcileri ilgilendiren bir sorunna, bir eyleme, başka hiç bir gücün katılması taraftarını değiliz ve buna kesinlikle karşıyız. Sözcülimi; proleter devrimcilerin çeşitli düzeydeki toplantı, tartışma ve örgütlenmeleri bu üç akım arasında yapılmalıdır. Dünya proletaryasının ve Türkiye proletaryasının özel anma günlerinin düzenlenmesine herhangi bir oportünist akımın katılmasını kesinlikle reddediyoruz. İşçi sınıfına ait olan şeyler, ancak onu temsil edebilecek olanlar tarafından anlabilir, gerçekleştirilebilir; bu konuda oportünizmle ortaktık olamaz. 1 Mayıs'ı kutlamak, Lenin'i, Mustafa Suphi'yi anmak gibi proleter yaya ait görevler, oportünizmle anlaşarak, onunla birlikte gerçekleştirilemez. Ancak, proleter devrimciler kendi düzenledikleri toplantılara, halkın düşmanları dışındaki tüm halkın katılmasına engel olmaz, böyle bir isteğe karşı durmazlar. Halk safları içinde yer alan oportünist unsurlar da, böylelikle kitle toplantılarına katılabılır. Toplantılarda sabote etmedikleri sürece, bu toplantılarda yerleri olacaktır.

Yurtsever ve demokrat güçlerin tümünü ilgilendiren bir meselede ise, yurtsever ve demokrat güçlerin tümünü birleştirmeye çalışmak gerekir. Sözcülimi, faşizme, sosyal-faşizme ve iki süper devlete karşı bir eylemin oluşturulmasına, tüm yurtsever ve demokrat güçlerin "eylemde birlik, propaganda ve ajitasyonda serbestlik" ilkesi temelinde katılmaları sağlanmaya çalışmalıdır. Böyle bir faaliyete ve örgütlenmesine katılmama oportünist, proleter gibi ayrımlar yapılmamalıdır. Herhangi bir faaliyetin örgütlenmesine katılmada, katılacak eylemin niteliği esastır. Bu esasa bağlı olarak, ilgilili tüm güçler seferber edilmeye çalışılır. Proleter devrimcilerin arasındaki dayanışma ve birlik, böyle bir eylemde gerçek amaçna varmasını önemli ölçüde etkiler; ancak böyle bir eylemi sadece proleter devrimci-

lerin gücüyle gerçekleştirmeye çalışmak, son derece hatalıdır; sekteerizmdir ve sonuçta teorite götürür. Kendimizden kopukuyor -sak, doğru ilkelere sahipsek ve bu ilkelere sıkıca bağlıysak, en geniş güçlerle birleşmemiz için hiçbir sebep yoktur. Ancak ken-disinden konkanlar ve ilkesizler böyle bir-liklerden kaçabilirler. Sözcülimi biz, faşizme, sosyal-faşizme ve iki süper devlete karşı mücadeleye esasına dayanan, siyasal niteliği ağır basan kitle örgütlerine, bu esası kabul eden bütün yurtsever ve demokrat güçlerin katılmasından yanayız. Yurtsever devrimci başına yöneltilen faşist ve sosyal faşist saldırılara karşı, proleter devrimci akımların; Halkın Sesi, Halkın Gücü, devrimci Kürt milliyetçileri ve bu saldırılara karşı çıkan bütün yurtsever ve demokrat güçlerle birleşmesinden yanayız.

Halkın Birliği, birlikle mücadeleyi birleştirilmekten yanadır. İçinde mücadelede bulunmayan birlikler, köf, ölü, kısaca kötü birliklerdir. İdikat edilmesi gereken, birlik adına liberalizm ve kuyrukçuluğa, mücadele adına da sekteerlik ve teorite düşmemektir.

Yurtsever ve demokrat saflardaki güçler de eşit değildirler; aralarında farklar ve gelişmeler vardır. Proleter devrimcilerden sonra halk saflarında yer alan güçler içinde bas düşmanlara karşı mücadelede nispeten daha tutarlı olan akımlar, Halkın Sesi, Halkın Gücü ve devrimci Kürt milliyetçileri'dir. Bu akımların üçü de Marksizm-Leninizm'den etkilanmişlerdir. Bu üç akım diğer yurtsever güçlere oranla sosyal-faşizme ve sosyal-emperyalizme karşı nispeten daha fazla tavır almaktadırlar. Ancak bu üç akım arasında da gelişmeler ve farklar vardır. Halkın Sesi sınıf işbirliğini, faşistlerle uzlaşmaya kadar ilerletirken, Halkın Gücü tam tersine sosyal-emperyalizmle ve sosyal-faşizme uzlaşmaktadır. Devrimci Kürt milliyetçileri ise, milliyetçi tutumları dolayısıyla, bazı mücadeleleri kendilerini fazla ilgilendirmez görmekte, gereken aktiflikte katılmamaktadırlar.

Proleter devrimciler, yurtsever ve demokratlar arasında bu üç akımla daha fazla birleşme imkanına sahiptirler. Bunun maddi temeli vardır. Ancak bu birlik içinde hep-sinin, farklı niteliğine uygun düşen zararlı siyaset ve eğilimlerine karşı ayırı ayırı cephelelerde savaşacaklardır. Halkın Sesi'nin sınıf işbirliği ve faşizmle uzlaşma siyasetine, Halkın Gücü'nün sosyal-emperyalizm ve sosyal-faşizmle uzlaşma çizgisine, devrimci Kürt milliyetçilerinin devrimci güçleri dağıtan milliyetçiliğine karşı ayırı ayırı savaşacaklardır.

Demokrat ve yurtsever güçlerin bu akımlar dışında kalan kesimleri arasında da pek çok ayırım yapılabilir; yapılmalıdır. Sözcülimi sosyal-emperyalizm ve sosyal-faşizme karşı nispeten açık tavır alan TBP ile, üstü kepalı tavır alan SDP arasında, yurtsever ve demokratların diğer kesimleriyle, sosyal-emperyalizm ve sosyal-faşizmle uzlaşma-sı teslimiyete doğru giden Devrimci Gençlik ve diğer orta yolcular arasında ayırım yapmak, bu güçlere karşı farklı taktikler izlenim yapılabilir ve her ayırım farklı bir tak-tiğe temel teşkil eder.

Kısacası, birlik mücadeleye içindedir. Hangi nitelikte bir güce karşı savaşıyorsak o güce karşı savaşa katılabilecek güçlerle, ortak hedefe karşı mücadeleye dayanan bir birlik kurabiliriz. Proletarya dışındaki güçlere karşı proleter güçleri; emperyalizme, sosyal-emperyalizme, komprador kapitalizmine ve feodal kalıntılara karşı halk güçlerini; faşizme, sosyal-faşizme ve iki süper devlete karşı ise bunlara karşı mücadele temelinde en geniş yığınları birleştirir-meliyiz. Farklı nitelikteki mücadeleler, farklı nitelikteki birlikleri gerektirir. İttifaklar ve onun bir parçası anlayışı eylem birliği konusundaki doğru anlayışı hayata geçirelim. Proletaryanın bağımsızlığını titizlikle koruyalım. En geniş kitleleri faşizme, sosyal-faşizme ve iki süper devlete karşı seferber edelim. Mücadele adına sekteerizme, birlik adına liberalizme düşmekten kaçınalım, ilkelelerde sağlam, taktiklerde esnek olalım.

GENÇLİĞE CAN GÜVENLİĞİ, ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ

Genç Edebiyatçılar Derneği Bsk. Selahattin Doğru:

«faşist işgali kırncaya dek mücadele edeceğiz»

H.B. - Gençliğin devrimci mücadelesi hakkında ne düşünüyorsunuz?

- "Gençlik kime aitse gelecek onunundur" sözü tarih tarafından kanıtlanmış bir gerçektir. Bu gerçeği unutmamak biz devrimcilere düşen en büyük görevdir.

Gençliğin ekonomik, akademik, demokratik çıkarlarının savunulması uğrunda yürütülen günlük pratik mücadele yoluyla, gençliğin devrimci mücadele içine çekmek ve onu, kazanmak gerektirir. Bu mücadele iki siper devlete, faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadeleye birlikte ele alınmalıdır.

Gençliğin tek kitle örgütünün gerçekleştirilmemesi olması, bugün gençliğin faşizm, sosyal-faşizme karşı yürüttüğü mücadeleyle zaafa uğratılmaktadır. Gençliğin tek kitle örgütünü oluşturmak ve bu örgütü ülke çapında örgütlemek... İşte ancak bunlar gerçekleştirebiliriz. İşte ancak sosyal-faşizme karşı mücadele daha geniş boyutlar kazanacaktır.

Bu sayıların başarılabilmesi, tümdevrimci hareketlerin tekkedilmesi ve dar grupçuluğu bırakmaları ve ilkel bir birlik oluşturulmalarından geçer.

Devrimci gençlik örgütlerini parti gibi gören ve ters bir anlayışla üyelere kumanda etmeye çalışan zihniyet terk edilmeli, anti-faşist ve anti-sosyal-faşist tüm unsurların çıkarları için çalışacak olan ve onu sınıf kavgası ruhunda eğitecek olan çalışmaya biçimlenmeli ve metodlarının bulunması gerekir. İzlenecek en önemli yöntem, üyeleri ikna etme yoluyla örgütün kararlarına etki edecek bir biçimde çalışmalara katılmalarını sağlamak ve çalışmaların kapsamı bakımından birleştirilmesini sağlamaktır.

Erzincan

Faşist Baskılara Karşı

Mücadele Edelim

Erzincan halkına ve Sümerler Ortaokulu öğrencilerine ve velilerine ve öğrencilere sesleniyorum!

Bizler Erzincan Sümerler Ortaokulu devrimci öğrencileri olarak ders çalışmaya, not alma, rozet takma ve faşist düşünceleri yaygın kitapların okutulmasında okul müdürü azılı faşist Faruk Platin ve diğer idarecilerin baskısı altındayız. Faşist okul müdürü "devrimci gazeteleri kim okuyorsa gelin bana bildirin" diyen adamdır. Faşist okul müdürü salondaki, cepheye kadınlar ile cephaneye taşıyan köylü kadınların yağlıboya tablosunu kazıttı, yerine uluyan bozkurt resmini yağlıboya ile yaptıran adamdır. Okul müdürü Faruk Platin ve Matematik öğretmeni sırtını geçmemiz için bize ağağda isimlerini yazacağımız faşist kitapları zorla okuturan faşist şiddetli. Okul müdürü sınıfı dersini vermeyen bize faşizmi anlatan devrimciliğe ve devrimcilere küfreden faşisttir.

Zaten bu adam, okul salonunda yoksul köylü kadınlarının resmini kazımakla ve yerine köpek resmi yaptırmakla halk düşmanı faşist suratını açığa çıkarmıştır. Biz, bütün öğrencileri ve velilerimizi bu faşist baskılara bizlerle beraber karşı çıkma-ya çağırıyoruz.

Burada önemli bir not ola-

GENÇLİĞE

ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ

Genç Edebiyatçılar Derneği Bsk. Selahattin Doğru:

H.B. - GED'in yapısı ve Edebiyat Fakültesinde faşist işgali kırılması için sizce izlenecek yöntemler nelerdir ve nasıl mücadele edilmelidir?

- Genç Edebiyatçılar Derneği geçitli siyasi görüşlere sahip arkadaşların oluşturduğu (Halkın Yolu, Halkın Sesi, Halkın Kuruluşu, Halkın Birliği, EPB) bir örgüttür. Halkın Sesi ve Halkın Kuruluşu siyaselerini benimsemiş arkadaşlar daha sonra çeşitli gerekçelerle yönetimden ayrıldılar. Fakat yine dernek çatısı altında birlikte mücadele devam ediyoruz. GED'in tüm edebiyatlı arkadaşları bünyesinde topladığı söylenebilir. Dernek yönetiminde dernek çatısı altında bulunmayan arkadaşlarla daha derneğin oluşturulması çalışmalarını sürdürüldüğü dönemde, seçimlerin yöntemi konusunda anlaşamadık. Fakat bu arkadaşlarla fakültedeki işgali kırılması için verilen mücadelede birlikte hareket ediyoruz.

Edebiyat Fakültesinde faşist işgalin kırılması için izlenecek yöntem kanımca daha evvel aynı durumda olan fakültelerde denenmiş ve az çok başarıya ulaşmış bir yöntem olan toplu okula gitme; işgali kırılması için etkili olmaktadır. Fakat bu tek başına yeterli olmamakta aynı zamanda demokratik kuruluşlarla diyalog kurmak ve bu kuruluşların desteğinin kazanmak gerektirir. Ayrıca ana ve babalarla sıkı ilişkiler kurmak ve onları da işgalin kırılması için verilen mücadeleden içine çekmek, haklı birliğimizi, can güvenliğimizi (öğrenim özgürlüğümüzün, can güvenliğimizin olmadığı) bizzat kendilerinin gözlemlerini, yaşamalarını sağlamak ve böylece kamuoyunu oluşturmak gerektirir.

Tüm yukarıda sayılan görevlerin başarılabilmesi elbetteki okuldaki anti-faşist ve

rak şunu da belirtmeyi gerekli gördük: Faşist müdür ve bazı öğretmenler bize şunu demektedirler: "Liseye ve üniversiteye gittiğiniz zaman komünist olduğunuzu duyarsam hakkımı helal etmem." Bizim emekçi halkımıza faydalı olmanızı bizlere ve taze çık beyinlerimize zerre kadar hakkımızı yiyen, hem bize baskı yapan bu faşistlerin helal etmeyecekleri ne "hakları" var acaba?

Onların bize "helal" veya "haram" edecekleri "hakları" yoktur ama, bizim bir gün mutlak onlardan soracağımız hesapları alacağımız haklarımız var... Şu an zehirlenmeye çalıştıkları biz ortaokul öğrencilerinin, yarın emekçi halkımızın yanında patron-ağa düzenine karşı kavga ya gireceğimize korktuklarını farkında olmadan ağızlarından kaçırtıyorlar. Evet korkmaktahaklısınız, korkduğunuz başınıza gelecek!

Bize sömestri tatilinde zorla okutturulan kitapları bazıların adları ve yazarları şunlardır: O Topraklar da Bizimdi, Allah Vardır, Bozkurtlar, Kilit, Anahar, Deli Kurtlar, Kızıl Elma Neresi, Peygamberin Gölgesinde Son Türkler, Türklük Ülküsü, Ermeni Komutanlar, Türklüğün Mükadarı, Mınyeli Abdullah, Bozkurtun Doğuşu, Bozkurtun Yayılışı, Bozkurtun Ölümü vb. gibi faşist kitaplar.

Bu kitapların yazarları ise şunlardır: Cengiz Dağcı, Emine İğneci, Peyami Safa, Ziya Gökalp, Nihal Atsız, Altan Deliorman, Ahmet Kabaklı, Prof. Dr. Osman Turan, Ord. Prof. Dr. Zeki Velidi Togan v.b. gibi faşist ya-

anti-sosyal-faşist unsurların akademik ve demokratik talepleri uğrunda mücadele etmekle gerçekleştirecektir.

Bugüne kadar faşist işgalin kırılması için mücadele ettik. Mücadelenin seyri için de faşistler tarafından 15-20 kişilik bir isim listesinin savcılığa verilmesi, bu arkadaşların mücadeleye aktif bir şekilde katılmalarını engellediği gibi, yine onlarda döğüşen birçok arkadaşımızın tutulması işgalin kırılması için verilen mücadeleye ağır darbeler indirdi. Fakat bugün bu olumsuzluklara rağmen mücadelemiz işgal kırılmasına dek sürecektir.

H.B. - Mücadelede ittifaklar konusundaki görüşlerinizi nelerdir?

- Kanımca ittifaklar konusunda şu noktalara dikkat etmek gerektirir. Her zaman öntümüzdeki somut düşmanı, yoksa genel olarak düşmanı değil, hedef almaları esas düşmanı ikinci düşmandan ayırmalı, düşman safılarını en yüksek dereceden parçalamak için gelişmelerden yararlanmalı, devrimci mücadeleden vurulmuş esas düşman üzerinde yoğunlaşılmalıdır. Yine her dönemde, her durumda uygun mücadele biçimleriyle paganda ve ajtasyon şartlarını birleştirme liyiz.

Her somut olayda baş düşmandan hangisine acil darbe indireceğimizi tespit etmeli, diğer başdüşmanın takındığı tavır nedeniyle rini ağırlayarak teşhir ve tecrit etmeliyiz. Faşizme karşı mücadelede, sosyal-faşizmle ittifak kurulamayacağına bilincinden hareket etmeliyiz.

İttifaklar teşhir edilirken eylemlerinde birlik, ajtasyonda serbestlik ilkesine sıkı sıkıya sarılmalı ve bu konuda asla taviz vermemeliyiz.

İstanbul

Eyüp Lisesi'nde Faşist Baskılar Artıyor

1976-1977 öğretim yılı Tür-

kiye'nin bir çok illerindeki gibi Eyüp Lisesi'nde de öğretim faşisti, gerici, söven, halk düşmanı bir programla başladı. Okul müdürü bu görevin sorumlularını Müdür Atilla Salihogulları ve su anda müdür vekili Turan'dır. Okulunuzda Millî Eğitim ve gerici okul yönetimi bir avuç faşist komando bozuntusunun arkasına geçerek okulda devrimci öğrenciler üzerinde terör estirmeye çalıştı.

Bu baskılar okul içi sınıflar melerden sonra okul çıkışlarında da faşistlerin dışardan desteği ile yapılan tahrikler sonucu gruplar halinde yürümelere yol açtı.

Ve nihayet 22.2.1977 günü Alibeyköy (Esentepe) de oturan bir komando bozuntusunun tahrikiyle okuldaki kitleyi ve devrimcileri sindirmek için bir azarlar.

Erzincan Sümerler Ortaokulundaki faşist baskıları protesto ediyoruz:

KAHROLSUN FAŞİST MÜDÜR VE DESTEKÇİLERİ-DAYANAKLARI, KAHROLSUN GERİCİ EĞİTİM, YAŞASIN DEMOKRATİK ORTAĞRETTİM KAVGAMIZ!

ERZİNCAN SÜMERLER ORTAOKULUNDAN BİR GRUPE DEVRİMCİ

*

vuç faşisti slogan attırarak Eyüp meydanına yürüttü. Okuldan çıkan kitle ve devrimciler de buna karşı "Kartal İktidar", "Kahrolsun Gerici Eğitim", "Ye Amerika, Ne Rusya, Bağınsız Demokratik Türkiye", "Kahrolsun Faşizm, Sosyal-faşizm" sloganlarını atınca kitle üzerine silahları saldırmaya geçtiler. Bu silahları faşistlerden biri de esnaf-tan MHP'li camcı Ali idi. Ertesi gün sabah okul polis tarafından kordon altına alındı. Bu arada Hüseyin adlı bir arkadaşımız polis tarafından dövüldü. Sonra 7 arkadaşımızla ka rakola, oradan 1. şubeye götürüldüler. O gün tüm Eyüp halkı ve ilerici güçleriyle tek tek arandı. Daha sonra karakolu bunlar bombaladı diye uydurmalar çıktılar.

Okuldaki resmi-sivil, polis komando işbirliğiyle devrimcilerle karşı girişilen baskılar sürüyor. Bunlara karşı mücadelemizi başta içimizdeki sosyal-faşistler ve reformistler engelliyorlar. Sosyal-faşist reformist işbirliği mücadelemizi söndürmeyi amaçlıyor.

Tüm bunlara rağmen biz devrimciler lisemizde tek bir yunruk, tek bir yutrek olarak faşist baskılara, sosyal-faşist ve reformist engellere karşı yılmadan direneceğiz.

GERİCİ EĞİTİME SON! FAŞİZME, SOSYAL-FASHİZME OLUM, HALKA HÜRİYET! KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FASHİZM VE İKİ SOPER DEVLET! YAŞASIN DEMOKRATİK LİSE KAVGAMIZ!

EYÜP LİSESİ'NDEN BİR GRUPE DEVRİMCİ ÖĞRENCİ

halidilmesi proleter devrimci akım içinde-ki tüm hareketlerin boyunu aşmaktadır. Bu sebeple biz, böyle ilke meseleleri ve bunların ayrıntıları üzerinde fırtınaları kopar ma tavrına düşmeyeceğiz. Ayrıntılları ay- rılık konusu yapmayacağız, birliğin önüne dikmeyeceğiz.

HALKIN YOLU Marksizm-Leninizm ile Oportünizm Arasına Kesin Sınır Çekmemektedir

Halkın Yolu gazetesi geçmişteki küçük burjuva maceracı çizgisini aşma yolunda gelişme niteliğinde olmuştur. Fakat bugün vardığı noktada bir kararsızlık içindedir. Yönetimi tam kestirememenin yalpalaması içindedir. Ortaya koyduğu siyasi tezler berrak devrimci siyasetle, Aydınlık'ın oportünist siyasetinin ortasında durmaktadır. Birçok noktada bu ikisini uzlaştırma eğilimini taşımaktadır. Bu sebeple eklektiktir. Bir örnek vermek gerekirse, Halkın Yolu hem ilke- kim olduğunu, hem de ülkeminin yarı-feodal bir yapıya sahip olduğunu belirtiyor. Çelişkiler anlayışı ve tespiti de benzer biçimdedir. Böyle temel meselelerde muğlaklık zararlıdır ve kafaları karıştırır.

Halkın Yolu'nun Aydınlık'ı proleter devrimci saflarda görmesi, Aydınlık oportünizminin Halkın Yolu üzerindeki ve içindeki etkilerinden dolaydır. Halkın Yolu bu yüzden "bütün farklılıklara rağmen hiçbir grup ötekilerinden niteliğe farklı değil" diye yazıyor. Bu nedenle Aydınlık'ın kökleşmiş oportünizmini; sistemleşmiş hakim sınıflarla özellikle ABD emperyalizmi ve faşizmle uzlaşma çizgisini görüyor. Aydınlık'ın her geçen gün oportünist çizgisini derinleş tirdiğini ve en son artık açıkça "merkezi görev milli bağımsızlığı savunmaktır" diye yazacak hale geldiği, bir emperyaliste dayanarak diğerine karşı mücadele etmeyi savun- duğunu ve pratikte de uyguladığını farkede- miyor. İşte bunu anlamamak Halkın Yolu'nun Marksizm-Leninizm ile oportünizm arasındaki sınırı kaldırmaya, nitelik farkını yok far- zetmeye götürüyor.

Aydınlık uluslararası devrimci prole- tarya hareketinin temel ilkelerini savunmu- yor. Uluslararası proleterya hareketinin te- mel ilkesi sınıf uzlaşması değildir. Ulus- lararası proleterya hareketinin temel ilke- si bir emperyaliste dayanarak diğerine kar- şı mücadele edilemeyeceğini gösteriyor. Halkın Yolu'nun Aydınlık'a karşı uz- laşmacı tavır pratikte, her somut durumda ortaya çıkmaktadır. Proleter devrimcileri Ay- dınlık oportünistleriyle uzlaştırmaya gay- ret etmek, "gözlemler" araştırmaktadır. An- cak böyleli gabelar sonuç vermez. Çünkü Mark sizm-Leninizm ile oportünizm, revizyonizm birleştirilemez. Birleştirilebileceğini san- nalar Marksizm-Leninizm aleyhtarı saflara kayarlar. Marksist olan yanları da körelir, yok olur. Halkın Yolu bugün bir yarıyla pro- leter devrimci saflarda durmakta, diğer ya- nıyla oportünizmle içiçe bulunmaktadır. De- ğışmeye, doğruları kabul etmeye açık olan yanı; taşıdığı proleter öz onun olumlu yanı- dır. Ama önemli ölçüde taşıdığı oportünist ve revizyonist etkilerde olumsuz yanları- r. Halkın Yolu'nun bağrında taşıdığı bu iki yön arasındaki mücadele onun hareket hat- tını belirlemektedir. Halkın Yolu iç sınıf mi- cadelesini; kendi içinde proleterya ideolo- jisi ile burjuva ideolojisi arasındaki mi- cadeleyi kesintisiz sürdürmek zorundadır. Yan- lışın atılıp, doğrunun hakim kalınması bu- radan geçer.

Halkın Yolu'nun ideoloji ve siyasette uzlaşıcı tavrının son bulması iç sınıf mi- cadelesinde bir yönün ağır basmasına bağlıdır. Halkın Yolu bir yerde karar kılmalıdır. O- portünist etkilerin sonucu siyasetinde muğ- laklığı uzlaşıcılığı terkettir. Oportü- nist etkileri bertaraf etmede, doğruları al- mada ve kavramada kararlı ve cesur olmalı- dır. Halke ve onun devrim davasına hizmet etmek istiyorsak böyle yapmalıyız. Proleter devrimci siyasetle, Aydınlık oportünizmini uzlaştırmaya çalışmak boş bir çabadır. Hal- kın Yolu bu çabadan vazgeçmeli, Aydınlık o- portünizmine uzattığı bir elini geri çekme- lidir. Bunu yapmakta kararsız kaldığı müd- deçge oportünizme kayması kaçınılmaz olacak oportünist etkilerden arınması imkansız ka- lacaktır.

Halkın Yolu "geçmiş safılaşmaların yol açtığı ve günümüzde devam eden grup yapıla- rı artık aşılmıştır, çünkü objektif tarihi

temeli kalmamıştır" diye yazıyor. Bu doğru değildir. Geçmiş ayrılıklar "garpik" de- ğildir. Halkın Kurtuluşu'nun bir zamanlar yazd ığı gibi "şekilsiz" de değildir. Hepsı sınıf mücadelesinin bir ürünüdür. Farklı ide- oloji ve siyasetlerin ürünüdürler. Gelişim süreci içinde elbette değişimler oldu. Bazı gruplar hataların üzerine cesaretle yürütü- ler, bunları aşmada kararlılık gösterdiler. Bu süreç bu günde devam ediyor. Hatalarını aşmak konusunda kararlılık gösterenler ara- sında elbette yakınlaşmalar oldu. Ancak ide- olojide, siyasetlerde halen önemli farklar vardır. Halkın Yolu bir yandan doğru olarak "temel ilişkin konularında farklı görüşler uzlaştırmamaz, ikelerden taviz verilemez" diye yazarken hemen altında "Ancak, bütün bunlar başkadır, aşılması grup yapılarını gü- nümlüde devam ettirmeye çalışmak başka" de- mektedir. Bu ikisi birbiriyile gelişmekte- dir. Gruplar arasında temele ilişkin mese- leri rde ayrılık varsa grup yapısı günümüzde de devam edecektir. Biz temele ilişkin mese- lelerde henüz farklılıklar olduğu kanaatin- deyiz. Bu gayet açıktır. Bu sebeple, eğer te- mel meselelerde taviz verilemeyeceği ilke- si doğrusa, grup yapılarını daha bir süre de- vam edecektir. Grup yapılarının aşıldığı tes- piti bugün için subjektif bir tespittir. Bugün grup yapılarının aşıldığını değil, aşılması için gayet elverişli şartların ol- duğunu söyleyebiliriz. Grup yapıları hata ve zaafıllara karşı kesintisiz yürütülecek kararı ideolojik mücadele sonucu aşıllacak- tır.

Aydınlık ise hatalarını aşmada hiçbir çaba göstermedi. Onları örtbas ve aynen mu- hafaza etti. Aydınlık'ın bugünkü konuma gel- mesi geçmişte mücadele sonucu yer yer yıkı- lan oportünizmi yamaması sonucu oldu. Yok sa Halkın Yolu'nun söylediği gibi Aydınlık' ın hatalarına karşı savaş açması sonucu de- ğil.

Halkın Yolu'nun aşıldığı tespitini yaptırdı, Halkın Birliği ile Aydınlık arasın- daki ayrılık aşılanmıştır. Objektif tarihi- temeli de vardır. Çünkü Aydınlık oportüniz- minin; hakim sınıflarla uzlaşma çizgisinin geçmişte kökleri vardır. "Anti-faşist mi- cadelelerin amacı devrimci iktidarı kurmak de- ğildir" (PDA, Ocak, 1971) diye yazılan döne- me, hatta ondan gerilere Kemalizm kurucu- luğuna uzanmaktadır. PDA'nın geçmişteki dar- be teşvikçiliğine uzanmaktadır. PDA'nın 12 Mart muhtırasını "Reformcu burjuvazi ağır basmış görünüyor" (PDA, s.34, s.4) diye al- kışlandığı döneme uzanmaktadır. Aydınlık'ın "proleter devrimci miras" diye sarıldığı geçmişin oportünizmine kadar uzanmaktadır.

Halkın Birliği geçmişin oportünist mi- rasını değil, marksist mirasını savunuyor ve ona sahip çıkıyor. Geçmişe doğru olan ne varsa onu savunuyor. Halkın Birliği Mus- tafa Suphi'yi savunuyor. Şefik Hüsnü'nün de- rolunu ve doğru yönlerini savunuyor. Onu de- ralamıyor. Aydınlık'ın yazdığı gibi kıfret- miyor da. Şefik Hüsnü'nün hem doğru, hem de yanlış; oportünist yönlerini görüyor. Esas olan yanının oportünizm olduğunu söylüyor. Şefik Hüsnü'nün oportünizmi, onu Kemalizm kuruculuğuna götürdü. Biz bu oportünizmi mi- ras diye sarılmıyoruz. Bu oportünizme mi- ras diye sarılmak, hakim sınıflarla uzlaş- maya götürür. Bu oportünizme sarılmak, hal- ka ve devrim davasına fayda değil zarar ge- sardır. Aydınlık'ın geçmişteki oportünizme sarılması, onu Marksizm diye lanse etmesi, kendi oportünizmini gizlemek içindir. Çünkü onun bugün hakim sınıflarla uzlaşma çizgi- sinde ifadesini bulan oportünizmi, o pek sı- kı sarıldığı geçmişteki oportünizm ile aynı soydandır.

Proleter devrimcilerin birliği geçmi- şin oportünizmi temelinde yükselmeyecektir. Proleter devrimcilerin birliği geçmişte dev- rimci olan ne varsa onun üzerinde yüksel- ecektir. Geçmişin oportünizmi reddetmek, geçmişin inkar etmek değildir. Biz geçmişin hem olumlu hem de olumsuz yönlerini kavra- malı, bunları tanımalı, olumlu yönlerini ö- zümlemeli, olumsuz yönleri ise muhafaza et- memeliyiz. Bu tavır takırmazsak "Marksizm- Leninizm'i yurdumuz şartlarına yaratıcı bir biçimde kaynaştırmadık"ğın, "yığınlar i- çinde kök salmadık"ğın, "Leninist örgütlen- me esaslarını uygulamadık"ğını söylediğimiz Şefik Hüsnü ve onun izlediği siyaseti por- tünizmden azade tutmak garipliğine düşeriz. Halkın Yolu geçmişin değerlendirmeye ko- nusunda da ara bir yerde durmaya çalışmak- tadır. Daha doğrusu bu konuda Aydınlık oportünistlerine yakın durmaktadır. Yıkarda sö- zünü ettığımız gelişki onun içinde geçerli- dir. Şefik Hüsnü'nün Enternasyonale kabul, Troçkizme karşı mücadele gibi olumlu yönle-

rini görmek başka, ağır basan esas yönü vurgulamak başkadır. Aydınlık'ın yaptığı gi- bi "İ. Bilen'de ayasını söylüyor" diyerek doğruları karalamak, aslında hiç bir ben- zerliği olmayan iki tavır yan yana koyarak doğruları boğmaya çalışmak fikri acizliğin ifadesidir.

Geçmiş konusunda araştırmamız gereken birçok şey vardır. Bugün için değerlendiri- memizin çok sığ olduğu noktalar vardır. El- bette tüm bunları araştırmak, öğrenmek için çalışacağız, geçmişin ne inkar edeceğiz, ne de tabu olarak göreceğiz.

HALKIN KURTULUŞU Revizyonizmle

Uzlaşma Çizgisini Henüz Atedememiştir

Halkın Kurtuluşu bağlanıçta geçmiş hata ve zaafıllarına karşı mücadele açmış, yan- lış görüşlerini terketme yolunda cesaretili bir atılım yapmıştı. Geçmişin küçük burjuva maceracılığını mahkum etmesi devrimci hare- keti güçlendiren olumlu bir gelişme idi. Ne var ki, Halkın Kurtuluşu bu olumlu geli- şmesini aynı kararlılıkla sürdürmedi. Eski sol hatalarının kalıntıları arasında sağ hatalar belirdi ve giderek yer yerleşti. Gerektiği, baş düşman gibi somut siyasi tespitleri revizyonizmle uzlaşma çizgisini ifade ediyordu. Temel siyasetler geliştiri- p ortaya koymamıştı. Grupçuluk ve tepeden bakma tavırları her yerde, her somut olayda kendisini gösteriyordu. Eleştiriyeye tahammül süzülük eğilimleri geliyordu. Halkın Kur- tuluşu eleştirilere öğrenmek için yaklaş- mıyor, eleştirilerle gururunu inçiliyordu. Bu sebeple eleştirileri suçlama olarak nitelen- diriyordu. Hatalarının cesaretle üzerine gitme yerine, bunları örtme, muhafaza eme ve sistemleştirme eğilimleri her geçen gün boy atıyordu. Ama her şeye rağmen değişmeye, doğruları kabul etmeye açık bir yönü de var- dı.

Son zamanlarda Halkın Kurtuluşu'nun si- yasi tespitlerinde bir takım değişmeler ol- duğu görülmektedir. Halkın Kurtuluşu eski- den savunduğu "faşizm tirmanıyor" sağ tes- pitini terketti. Ama bunu gerçekleştirirken başka hatalara düşmekten kurtulamadı. Bu defa da hakim sınıfların tüm kesimlerinin ayırım gözetmeden faşist olduğu "sol" tes- pitini getirdi. "Sürekli faşizm" teorisine maddi bir temel hazırlayan böyle bir tespi- ti önceleri Halkın Birliği'de savunmuştu. Halkın Birliği "sürekli faşizm" teorisini savunmadığı halde, bu tespitin ona yol- açtığını hayat içinde gördü. Ve faşizmin ve sosyal-faşizmin, komprador burjuvazi ve top- rak ağaları sınıfının en gerici, en güven, en işbirlikçi kesimlerinin terörcü diktatör lüğü olduğu doğru tespitinin benimseyerek, es- ki "sol" subjektivist tahillilerini terket- ti. Halkın Kurtuluşu faşizm tahillilerini ye- niden gözden geçirmeli, söz konusu "sol" tespitleri terketmede cesaretili olmalıdır.

Diğer taraftan Halkın Kurtuluşu son zamanlarda sosyal-faşizme karşı mücadele yi- doğru bir biçimde ele alma doğrultusunda bir değişime içindedir. Ama halen köklü ele al- mamakta, doğruları benimsemekte tereddüt göstermektedir. Gazetede bir yanda "Kahrol- sun Faşizm ve Sosyal-faşizm" sloganı yer a- lırken, diğer taraftan revizyonizmle uzlaş- ma çizgisini ifade eden "Faşizme Ölümlü, Hal- ka Hüriyet" sloganı boy göstermektedir. Bu Halkın Kurtuluşu'ndaki son gelişmelerin kök- lü olmadığını göstermektedir. Revizyonizmle uzlaşma eğilimlerini henüz atedemediğini göstermektedir. Sağlıklı bir gelişme ancak siyasi çizginin köklü bir özleşirisi te- melinde ve pratikte uygulandığında sağlana- bilir. Bu yapılmadığında gelişme yüzeysel olur, hatalardan arınma niteliğini taşır. Bu sebeple hataları atmada cesaretili olmak, doğru yolda ilerlemenin teminatıdır. Yoksa bir hatadan kurtulurken başka bir hataya düşmek kaçınılmaz olur. Sağdan sola yalpa- lanır. Böyleli gelişme güven, verici değil, kof bir gelişmedir ve bir zaman sonra müt- laka daha büyük olumsuzluklara ve zararlılara yol açar. Bu sebeple biz Halkın Kurtuluşu'n- daki son değişikliklerin özüde değil, lafız- larıda olduğu kanaatindeyiz. Ve değişme kök- lü bir özleşitiri temelinde ortaya çıkmadı- ğı sürece bu kanaatimizi muhafaza edeceğiz. Halkın Kurtuluşu'nun birçok temel me- selede ne söylediği halen belli değildir. Bir yanıyla değişmeye açırken, diğer yanıyla tutucu, hatalarını sistemleştirme eğilim- leri de kendisini göstermektedir. Bu, siyase

tine ve pratik tavırlarına yansımakta, bir-
birine gelişen seyler, muflaklık ve bocc-
lama ortaya çıkmaktadır. Halkın Kurtuluşu
grupçuluğu altemede de kayda değer bir ba-
şarı elde etmemiştir. Önemli derecede grup-
çu eğilim ve tavırları barındırmaktadır. Bky
le tavırlar çok kere basit meselelerde it-
tifakı güçleştirmekte, imkansız hale getir-
mektedir. Halkın Kurtuluşu bu grupçu eğilim
ve tavırları altetmek için bugün çaba sar-
fetmelidir. Bu yönde çaba sarfeden bir-
lik üzerine söylenecek sözler hiçbir anlam
ifade etmez. Anlamsız bir temenniden ileri
gidemez. Halkın Kurtuluşu temel siyasetle-
rini ortaya koymalıdır. Bu birlik meselesi-
nin daha somut planda ele alınmasına olumlu
bir katkı olacaktır. Temel siyasetler orta-
ya konmadan birlik üzerine konuşmak havanda
su dövmeye benzer. Ne söylendiği, siyasetin
ne olduğu belirli olursa, birlik ve ayrılık
noktaları ortaya çıkar ve ne yapılması ge-
rektiği somut olarak kendisini gösterir.

Bu sebeple Halkın Kurtuluşu'nun vakit
geçirmeksizin siyasetlerini belirlemesi bir-
lik meselesinin daha somut planda ele alın-
masına hizmet edecektir. Birlik meselesinin
gelecekte ertelenmesi, bunun yapılması-
nı zorunlu kılmaktadır.

Halkın Kurtuluşu'nun yapması gereken
hatalarını ciddiyletme ele almak, eleştiril-
lere öğrenmek için kulak vermek, köklü bir
özelleştirme hatalarını düzeltmek olmalı-
dır. Kısmi düzeltmelerle hataları muhafaza
etme tavrını terk etmelidir. Temel meselele-
re ilişkin fikir ayrılıklarında uzlaşıcı ol-
mamalı, iç sınıf mücadelesini bastırmamalı-
dır. İç sınıf mücadelesini bastırma ilerde
daha büyük patlamalara yol açar. İç sınıf
mücadelesinde uzlaşıcılığı yemmesi, Hal-
kın Kurtuluşu'nun ideolojik ve siyasi yal-
palamasına son verecektir. Bu da birlik i-
çin bugünkünden daha olumlu şartlar yarat-
acaktır. Çünkü siyasi yalpalama, muflaklık,
grupçulukla beraber doğruların kavranması-
nın ve birliğin önündeki büyük engellerdir.

İç sınıf mücadelesi konusunda ders al-
ınacak birçok tecrübe vardır. Hataların,
olumsuzlukların üzerine cesaretle yürüme-
nin daha büyük kayıplara yol açtığı yaşı-
nmıştır. Temel meselelere ilişkin görüş ay-
rılıklarının kararlılıkla üzerine gitmek ge-
rektiği, temel meselelerde belirgen farklı
düşünceleri uzlaştırmanın ilerde daha büyük
farklılıkları ve ayrılığı beraberinde ge-
tirdiği de yaşanmıştır. İç sınıf mücadelesi
düzen ve disiplin içinde yürütülmelidir.
İç sınıf mücadelesi meseleleri köklü bir se-
kilde ele alıp hatalardan arınmanın; bir-
lik arzusuyla yola çıkıp daha üst bir birli-
ğe varmanın bir aracı olarak görülmesi ve
kavranmalıdır.

Birlik Meselesinde

Hareketimize Yön Veren İlke

“KENDİ GÜCÜNE GÜVEN” DIR

Bugün ülkemizde proleteryanın öncü
müfrezesinin yeniden yaratılmasının geç kal-
mış olduğu bir gerçektir. Bu geç kalışın
başlıca sebebi modern revizyonist ihanet-
tir. Ideolojik karışmanın önemli ölçüde var
olduğu günümüz şartlarında, devrimci akım
içinde güçlü bir birlik arzusu da yegermek-
tedir. Bu iyi ve olumlu bir şeydir. Bu is-
tek ideolojik karışmanın durduğu ölçüde
güçlenecek ve gerçekleşecektir. Öyleyse tüm

öncü
birlik
meselesinde
hareketimize
yön veren ilke
“kendinin gücüne güven”dir.
Bugün ülkemizde proleteryanın öncü müfrezesinin yeniden yaratılmasının geç kalması olduğu bir gerçektir. Bu geç kalışın başlıca sebebi modern revizyonist ihanettir. Ideolojik karışmanın önemli ölçüde var olduğu günümüz şartlarında, devrimci akım içinde güçlü bir birlik arzusu da yegermektedir. Bu iyi ve olumlu bir şeydir. Bu istek ideolojik karışmanın durduğu ölçüde güçlenecek ve gerçekleşecektir. Öyleyse tüm

proleter devrimciler ideolojik mücadeleyi a-
ralıksız sürdürmeli, bunu daha üst bir bir-
liğe varmanın aracı olarak kavramalıdır.
Ideolojik mücadeleyi yozlaştırma, zihni id-
man aracı, aydın gevşeliği, grupçuluğun, re-
kabetçiliğin bir unsuru haline getirme çaba-
larına aman vermemelidirler.

Proleter devrimcilerin birliği mesele-
sine sadece şu veya bu gazete ve dergilerin
birleşmesi açısından bakılmamalıdır. Bu me-
selleyle proleteryanın öcü müfrezesinin oluş-
turulması açısından bakılmamalıdır.

Proleter devrimcilerin birliği mese-
lesinde hareketimize yön veren ilke "kendin-
gücüne güvenme" ilkesidir. Bu, sözkonuşu me-
sellede en büyük sorumluluğun bize düştüğü bi-
linçle hareket etmemiz gerektiği anlamına
gelir. Proleter devrimcilerin birliği me-
sesinde muhatap aldığımız gazetelerde ay-
nı ilkeye göre hareket ederlerse, meselenin
çözümü kolaylaşacak, daha hızlı adımlar at-
ma, daha gabuk sonuca varma sağlanacaktır.

Kendi gücümüze güvenme ilkesine göre
hareket etmemiz, ilkelermiz neyse ortaya
koymamız, bunları derinleştirmemiz, hatalar-
ımıza karşı amansız olmamız, içimizdeki ve
dışımızdaki dar grupçu eğilim ve tavırlarla
kararlı mücadele etmemiz, mevcut ideolojik
karşıya içinde doğru fikirlerin hakim kılın-
ması için revizyonizme ve her soydan oportü-
nizme karşı uzlaşmaz savaş açmamız demek-
tir. Tüm bunların yapılması için en büyük
sorumluluğun bizim omuzlarımızda olduğu bi-
linçle hareket etmemiz demektir.

Proleter devrimcilerin birliği için
atmanız gereken somut adımlar ideolojik mü-
cadeleyi kesintisiz sürdürerek, eylem bir-
liğini geliştirmek olmalıdır. Halkın Birli-
ği, Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu faşizme
ve sosyal-faşizme karşı mücadele temelinde
eylem birliğini geliştirmeli, yaygınlaştır-
malı ve sürekliliğini muhafaza ve daha üst
düzeye çıkarma yolunda çabalarını arttırma-
lıdır. Bu gayet önemlidir. Üzerinde prole-
ter devrimcilerin birliğinin yükselişi
ideolojik, siyasi temel baş düşmanlara kar-
şı mücadelelen şimdiden ortak yürütülmesi
süreci içinde daha da belirginleşecektir.
Çoğu zaman faşizme ve sosyal-faşizme karşı
eylem birliğinin bile sağlıklı yürütülmedi-
ği mevcut şartlarda, üç gazetenin eylem bir-
liğinin yaygınlaştırılması, sürekli kılma yo-
lunda somut adımlar atılması önemli bir ge-
lişme olacaktır.

Proleter devrimcilerin birliği gerçe-
vesinde üç gazete arasında eylem birliğini
yaygınlaştırmak en üst birliğe varmayı ko-
laylaştıracaktır. Faşizme ve sosyal-faşizme
karşı çıkan diğer demokrat, yurtsever akım-
larla ittifakı proleter devrimcilerin bir-
liği çerçevesinde üç gazete arasındaki eylem
birliğinin üzerinde gerçekleştirilmeye ça-
lışmalıyız. Eylem birliği meselesinde üç ga-
zete arasındaki eylem birliği esas alınma-
lıdır. Yurtsever ve demokrat akımlarla eylem
birliği bu mihver üzerinde yükseltilmeli-
dir. Ancak bunu kalıp gibi ele almamalı,
her somut duruma yaratıcı biçimde uygulama-
lıyız. Faşizme ve sosyal-faşizme karşı tüm
güçleri birleştirme çabasını aralıksız sür-
düremeliyiz. Bunun için öncelikle üç gazete
arasında eylem birliğinin sağlıklı işleri-
ğini kurmalı, bu eylem birliğini geliştir-
meli ve sürekli kılmalıyız. Bunu esas ala-
rak demokrat, yurtsever akımlarla diğer ö-
zellikleri ne olursa olsun faşizme ve sos-

yal-faşizme karşı çabaları temelinde eylem
birliği yapmaktan asla geri durmamalıyız.
Yurtsever, demokrat akımların olumsuz bazı
özelliklerini öne sürerek, onlarla faşizme
ve sosyal-faşizme karşı ittifakı bile imkan-
sız gören küçük burjuva sekteer anlayışları
mahkum etmeliyiz. Biz tüm yurtsever ve de-
mokrat akımlarla, bunlar içinde Aydınlık
la da (oportünist bir çizgi izlemesine rağ-
men) faşizme ve sosyal-faşizme karşı eylem
birliği yapmaya hazırız.

"Sloganlarda
birliğin sağlanması" önerisini olumlu bulu-
yoruz. Mevcut şartlarda grupçuluğun bir te-
zahiri olarak aynı muhtevayı ifade eden fark-
lı sloganlar türetmek yaygın bir durumdur.
Proleter devrimciler farklı ideolojik-
siyasi muhtevayı olmayan sloganları aynı-
laştırılmalarıdır. Farklı ideolojik ve siya-
seti ifade eden sloganların birliği ise ide-
olojik mücadele içinde gerçekleştirilecektir.
Bunun yanısıra üç gazete seçitli ko-
nuların ve öncelikle temel meselelerin ele
alındığı seçitli biçimlerde toplantılar dü-
zenlenmelidir. Fikir alışverişini ve ayrılık-
ların giderilmesine yönelik tartışmalar yap-
malıdır.

Biz Aydınlık oportünizmine karşı mü-
cadeleyi aralıksız sürdürmek gerektiği inan-
cıdayız. Aydınlık oportünizmi devrimci saf
larda önemli bir tehliktir ve mücadeleyle
altedilmelidir. Halkın Birliği bu nedenle
Aydınlık oportünizmine karşı ideolojik müca-
deleye özel önem verecektir. Özellikle Ay-
dınlık'ın sınıf uzlaşması; bir emperyaliste
dayanarak diğerine karşı mücadele etme
faşistlerle uzlaşma çizgisine karşı mücade-
leyi yoğunlaştıracaktır. Bunun yanısıra Ay-
dınlık'ın dogmatik tezlerini ve geçmişini
Marksist gösterme çaba ve tahifatlarını e-
leştirecek ve teşhir edecektir. Halkın Bir-
liği Aydınlık'ın oportünist siyasetini mah-
kum etmek için her imkanı değerlendirecek-
tir. Proleter devrimciler Aydınlık oportü-
nizmini mahkum etmek için her imkandan fay-
dalanmalı, doğru siyasetlerine güvenmeli, Ay-
dınlık'ın "ideolojik mücadele"den kaçıyor-
lar" demagojisine fırsat vermemelidirler.

İdeolojik mücadele, proleter devrimci
siyasetleri geliştirecek, bir üst düzeye
çıkarmak ve ideolojik temellerini daha da
pekiştirecektir. Bu, sadece gazete sayfala-
rında değil her yerde, her alanda kesinti-
siz sürdürülmelidir. Marksizm-Leninizm'i da-
ha fazla kavramaya çalışmalı, Marksizm-Le-
ninizmin evrensel gerçeğini Türkiye devri-
minin somut meseleleriyle kaynaştırmasını öğ-
renmeliyiz. Proleterya partisinin oluşuma
görevini layıkıyla yerine getirmek buna bağ-
lıdır.

Halkın Birliği, kendi dışındaki ve
kendisindeki hata ve zaafıya karşı mücade-
leyi aralıksız sürdürmek, proleter devrim-
cilerin birliğini geliştirmek yolunda
Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu gazeteleriyle
eylem birliğini geliştirip yaygınlaştı-
rmak ve sürekli kılmak kararındadır. Halkın
Birliği, proleter devrimcilerin birliği ö-
nündeki engelleri yıkarak için yılmadan mü-
cadele etmek azmindedir.

HALKIN BİRLİĞİ

kesizliktir. Biz bu hatamızı
gördük ve miting alanında tes-
bit edilen ilkeler, disiplin ve
ortak sloganlar doğrultusunda
kararlı bir şekilde devrimciler-
rin eylem birliğini sağlamaya
çalıştık.

Ayrıca mitingün ön oluşma-
ları yetersizdi. Gerek miting
öncesi, gerekse de miting anın-
da Dörtüylü halkının talepleri
doğrultusunda bir oluşmanın ih-
mal edilmesi vahim bir hataydı.
Bu hata devrimcilerin halktan
tecrüt olmalarına ve kitlelerin
mitinge seferber edilmelerine
yol açtı.

Biz bu arkadaşlarımızı pro-
leter devrimci safalarda götürüyor
ve dostça uyarıyoruz.

İLKEVE SIKI SIKIYA BAĞLI
KALARAK, BİRLİĞİ GÜÇLENDİRME
YOLUNDA ENGELLERİ AŞALIM!

İSKENDERUN'DAN
HALKIN BİRLİĞİ GÖRÜŞÜNÜ SAVUNAN
DEVRİMCİLER

İLKESİZLİĞE, REVİZYONİZMLE UZLAŞMAYA KARŞI MÜCADELE EDELİM

nizme uzlaşan, sosyal-faşist ge-
lişmeyi gözardı eden, yalın ız
faşizmi baş gelişki alan bir an-
layışın ürünü olan, "Faşizme
Ölüm, Halka Hürriyet" sloganını
akıztırlardan düşürmediler. Hal-
buki miting öncesi, "faşizme, sos-
yal-faşizme ölüm, halka hürriyet"
sloganı ortak slogan ola-
rak tesbit edilmişti. Bu slogan
günümüz şartlarında baş gelişki
tesbitinden çıkan, halkın can
düşmanlarını, demokratik halk
devriminin hedeflerini gösteren
kitlelerin kurtuluşunun yalnızız

Dört-
yol'da (Hatay) düzenlediği, "fa-
şizmi, siyasi cinayetleri ve ge-
rici eğitimi protesto" miting
ve yürüyüşünde Halkın Birliği'n
den arkadaşlarına söz hakkı ve-
rilmese, eylemde birlik, propa-
ganda ve ajtasyonda serbestlik
ilkesi ışığında ortak sloganla-
rın tesbit edilmesi devrimciler-
rin birliği açısından olumlu ta-
vardı.

Ortak sloganların tespiti
pratikte en azından o sloganlar
etrafında ortak hareket etmeyi
getirmiyorsa bu ilkesizlikler ve
devrimci dürtüyle bağdaşmaz.
Halkın Kurtuluşu taraftar-
ları revizyonizmle uzlaşma eğil-
imlerini bu mitingde de birke-
daha sergilediler. Bu arkadaş-
lar tesbit edilen ortak slogan-
ları çok az atmalarına; bazıla-
rını hiç atmalarına rağmen,
kendini grupçu sloganlarını bol
bol attılar. Hele hele revizyo-

SOSYAL-FAŞİSTLER "BA RUSYA'YA KÖLELİĞİ

Önceki sayımızda, sosyal-faşistlerin "leri demokrasi" olarak tanıttıkları düzenin, sosyal-faşist diktatörlük anlamına geldiğini belirtmiştik. Bu yazımızın sınırlı çerçevesi içerisinde sosyal-faşistlerce tekerrür eden "bağımsızlık" sözünün, onların dilinde hangi anlama geldiğini, hangi amacı güdülen bir maske olduğunu göstermeye çalışacağız. Bu konuda da sosyal-faşistlerin kendi söylediklerini esas alacak, bunlara dayanacağız.

Sosyal-faşist T"K"p'nin organı Atılım "Ulusal bağımsızlık" üzerine şunları söylüyor:

"Partimizin ulusal ve sosyal kurultuş programı... NATO'dan çıkmak, ikili Anlaşmaları yırtmak, topraklarımızdaki bütün NATO ve Amerikan üslerini kaldırmak, bugünkü halk düşmanı rejimi devirmek, bağımsız, tarafsız bir dış politika izlemek" (Atılım, S.14,s.1)

İşte sosyal-faşist T"K"p'nin siyasi ve askeri "bağımsızlık" üzerine söyledikleri ana hatlarıyla böyledir.

T"K"p'nin belirttiği ve bütün sosyal-faşist örgüt ve çevrelere benzer şekilde ifade edilen bu sözler üzerinde duralım. Burada söylenenler, sosyal-faşistlerin diğer söyledikleriyle ve yaptıklarıyla karşılığsızdır. "Bağımsızlık" sahtekararlığının gerçek anlamını görelim.

Aklımızda tutmamız gereken bir noktayı hatırlatmak yarar görüyoruz. Elbette sosyal-faşistler gerici amaçlarını doğrudan ortaya koyamazlar. Onlar iğrenç emellerini süslü, parlak cümleler ardına gizliyorlar. Onların ne söylediklerini anlayabilmek, bazı kelimelerin sosyal-faşistlerin gerçek amaçlarını belirten sade açıklamalarıyla anlamını göstermektedir. Biz yeri geldikçe bu yolu kullanacağız.

"Bağımsız Tarafsız" Dış Politika mı, Rusya ya Kölelik mi ?

Yukarıdaki satırlarda görüldüğü gibi sosyal-faşistler Türkiye'nin Amerikan emperyalizminden bağımsızlığına savunuyor ve bu yolda alacakları tedbirleri, atacakları adımları belirtiyorlar. Bunun yerine "bağımsız", tarafsız bir dış politika" izliyeciklerini söylüyorlar. İlk bakışta çekiç götüren bu sözlerin altında yatan gerçekleri beraberce izleyelim. Şu ünlü "bağımsız, tarafsız dış politika"nın hangi anlamda geldiğini sosyal-faşistlerin belgelerinden öğrenelim. Atılım Mayıs 1976'da şunları söylüyor:

"Komünist partilerin, ilerici, devrimci örgütlerin, en başta komünistlerin 12-inci görevi yeryüzünde barış ve sosyal ilerlemenin, sosyalist hareketin, komünist ve işçi hareketlerinin, ulusal bağımsızlık hareketinin ana gücü, tükemez güç kaynağı olan Sovyetler Birliği'ni, sosyalist ülkeler topluluğunu, proleter enternasyonalizmi ni canla başla savunmaktır." (Atılım,S.29 s.2)

Böylece sosyal-faşistlerin "ulusal bağımsızlık hareketinin ana gücü, tükemez güç kaynağı" olarak sosyal-emperyalist Sovyetler Birliği'ni ve diğer uydu ülkeleri gördüğünü anlıyoruz. Dikkat edilirse Rus sosyal-emperyalizmi "ulusal kurultuş hareketinin ana gücü" kabul edilmektedir. Yani, dünya milletlerinin, milli bağımsızlıklarının en tehlikeli iki düşmanından biri, dünya milletlerinin önemli bir bölümünü milli boyunduruk altında inleyen Rus sosyal-emperyalizmi, sosyal-faşistlerin sözde "bağımsızlık" hareketini başarıya ulaştırarak ana güçtür. Sosyal-faşistler artık Sovyetler Birliği'nin "ulusal bağımsızlık hareketini" destekleme"si gibi daha dolaylı bir ifade de kullanıyorlar. Onlar açıkça sosyal-emperyalist Rusya'ya "ana güç" kabul ederek, bizzat sosyal-emperyalist müdahaleyle "ulusal bağımsızlık"ın gerçekleştirileceğini savunuyorlar. Elbette, onların Sovyetler Birliği'nin "ana güç" rolünü oynadığı "ulusal bağımsızlığı"nın anlamı, Rus sosyal-emperyalizmi'ne tam bağlılık; halkımızı Rus sosyal-emperyalizminin kölesi haline getirmektedir.

Ama sadece bu kadar değil... Atılım'da T"K"p'nin savaş amacını öğrenelim.

"Dünya barışının ve devrimci sürecin kallesi Sovyetler Birliği ve öteki sosyalist ülkelerle içten dostluk ve işbirliği için savaş!" (Atılım, S.17, s.5)

"Bağımsız ve tarafsız dış politika" yalanının altında yatan gerçek gittikçe daha açık anlaşılıyor. O gerçeğin, kurduknuzla dostluğuna benzeven Sovyetler Birliği ve yudularıyla "dostluk" olduğu, sosyal-faşistlerin Rus sosyal-emperyalizmiyle "işbirliği" için savaşıklarını yukarıdaki söz

leri açıkça gösteriyor. Halkımız Rus sosyal-emperyalizmiyle "işbirliği"nin acı sonuçlarını kendi tecrübeleriyle öğrenmektedir. Yani çarların muazzam sömürlerinin bir parçası olan borç faizleri, halkımızın sırtından çıkıyor. Halkımız, sosyal-emperyalistlerin dış ticaretteki soygunlarının kendi omuzuna bindirilen acısını duyuyor. Enerji kaynaklarının bağımlılığının, geri teknoloji ürettüğü fabrika kazıklarının, teknolojik bağımlılığın anlamını gittikçe daha iyi kavırıyor ve bütün bunları yapan Rus sosyal-emperyalizmiyle "dostluk ve işbirliği" için savaş"anları daha yakından tanıyor, lanetliyor.

Bir de efendisine övgü düzen bir uğahı dinleyelim. T"K"p Merkez Komitesi Genel Sekreteri İ.Bilen'in yeni çarların elbassısı Brejnev'e 70. doğum yıldönümü dolayısıyla yolladığı mesajdan bir parçayı izleyelim:

"Halkımız, Türkiye ile Sovyetler Birliği arasında saldırmazlık, dostluk paktı bağlanmasını istiyor. Barış, özgürlük, ulusal bağımsızlık, sosyalizm Türkiye işçi sınıfının, Türkiye halkının, Türkiye Komünist Partisi'nin yürüttüğü savaş yolunu siz, L.İ.Brejnev yolunda aydınlatıyorsunuz." (Atılım, S.37, s.1-3)

Efendisine kölece bağlı bir uğahıyla kaleme aldığı bu mesajda İ.Bilen, Türkiye halkının "Türkiye ile Sovyetler Birliği arasında saldırmazlık, dostluk paktı bağlanmasını" istediği yalanını utamadan söylüyor. Kendi uğahca arzusunu halkımıza maletmekten çekinmiyor. Ama buradaki itiraf lar içinde en dikkate değer olanı, milli bağımsızlığımızın en büyük düşmanlarından, milli bağımsızlığımızı kazanmak için kendisine karşı savaş yürütmek durumunda bulunduğumuz Rus sosyal-emperyalizminin 1 no.lu şefi Brejnev'in, "ulusal bağımsızlık... yolunu aydınlat"tığdır. Rus sosyal-emperyalizminin ve onun 1 no.lu şefi sıfatıyla Brejnev'in ülkemizi sömürgeleştirme emelleri ve bu yoldaki çabaları düşünüldürse "ulusal bağımsızlık yolu" olarak tanıtılan yolun Rus sosyal-emperyalizmine kölelik yolu anlamına geldiği ortaya çıkar. İşte sosyal-faşistler "bağımsızlık ve tarafsızlık" adı altında böyle bir köleliği savunmaktadır. T"K"p böyledir de, diğer sosyal-faşistler farklı mıdır? Şimdi bu soruya cevap verelim.

Sosyalist "Yardım ve Destek" mi, Sosyal-emperyalist Soygun mu ?

Sosyal-faşist TŞİP'in yarı-resmi organı Kitle dergisinin bağımsızlık konusunda söylediklerini izleyelim. Önce Hora Gemisi'nin Ege'ye çıkıp araştırmalar yaptığı sırada Kitle'nin yazdıklarını okuyalım. Kitle "kendi gücüne dayan" ilkesi konusunda şunları söylüyor:

"Hiç kuşkusuz, uluslararası ekonomik ve teknolojik işbirliğine karşı değiliz. Hiçbir zaman 'kendi gücüne dayan' gibilerden bilim dışı, gerçeklik dışı ve de milliyetçi sloganlara iltifat etmeyiz." (Kitle, S.122, s.3)

Sosyal-faşist Kitle'ye göre "kendi gücüne dayan" ilkesi "bilim dışı, gerçeklik dışı ve de milliyetçi" sayıldığına göre ne yapmak gerekir? "bilimsel, gerçeğe ve akla uygun ve de enternasyonalist" yol nedir? Sosyal-faşist Kitle'nin "iltifat" ettiği şeyin ne olduğunu öğrenelim.

"Az gelişmiş ülkelerin toplumsal ilerlemesi ancak ve ancak hiçbir sömürü amacı gütmeyen, tam tersine az gelişmiş ülkelerin emperyalizmden bağımsızlaşmalarını hızlandırmayı, üretici güçleri geliştirerek, sosyalist devrimin maddi-objektif koşullarını hazırlamayı öngören- sosyalist sistemin yardımı ve desteği ile mümkündür." (Kitle, S.122, s.3)

Birçok yönden ele alınması mümkün olan bu pasajlar açıkça beliren revizyonist üretici güçler teorisi gibi anlayışları elege tirmeyi, konumuz açısından fazla önem taşımadığı için bir yana bırakarak, başlıca üç bakımdan ele alalım.

Öncelikle, "Kendi gücüne dayan" ilkesi

ni "milliyetçi" kabul eden Kitle'nin enternasyonalizminin, sosyal-emperyalizme kölece bağlılık anlamına geldiği açıkça anlaşılmaktadır. Kitle, "az gelişmiş ülkelerin toplumsal ilerlemesi ancak ve ancak... sosyalist sistemin yardımı ve desteği ile mümkündür." diyor. Bunun dışında bir yol görmediğini ısrarla belirtiyor. Sosyal-emperyalistlerin "yardım ve destek" adı altında sömürü, baskı ve tahakküm uyguladıklarını dikkate alırsak "toplumsal ilerleme" adı verilen şeyin, nası bir "ilerleme" olduğu ortaya çıkar. Amerikan emperyalistlerinin "yardım ve desteği" neyse Rus sosyal-emperyalizminin "yardım ve desteği" odur. İkisi arasında en küçük fark yoktur. Bu şartlardaki "toplumsal ilerlemenin", toplumun Rus sosyal-emperyalizmine köleliğe doğru ilerlemesi olduğu açık değil midir?

Kısacası Kitle meseleleri açık koyuyor: "Kendi gücüne dayan"mak "bilim dışı gerçeklik dışı"dır. Ya Amerika'ya, ya da Rusya'ya dayanmak zorundasınız. "Milliyetçi" olmayı reddedip, "enternasyonalist ve de gerçekçi" olmak istiyorsanız, bu söylediklerimizizi kabul edip, kendinizi Rus sosyal-emperyalizminin kollarına atmalısınız. Bunun ne kadar iyi ve yararlı olduğunu anlatmaya kelimeler yemez. Böylece sizi "hayalci" ve "milliyetçi" olmaktan da kurtarmanız oluyorum. Kitle'nin söyledikleri değişik kelimelerle budur. Ancak Türkiye halkı her türlü köleliğe reddedecek, tehdit ve aldatmacaları yerine bir edecek kendi gücüne dayanarak yarının Türkiye'si'ni demokratik halk iktidarı altında kuracaktır.

"Üretici güçlerin geliştirilerek, sosyalist devrimin maddi objektif koşullarını hazırlamayı öngören sosyalist sistem"le ilgili sözlerle sadece şöyle karşılık vermek yeterlidir. Amerikan emperyalizmi ve diğer emperyalist devletler de Türkiye'de yaptıkları bir dizi yatırımın mantığına göre benzer rol oynamaktadırlar. Öyleyse, onların girişimini de ilerici ve olumlu saymalısınız. Ama hayır... Size göre sadece emfendilerinizin yaptıkları "ilerici" sayılmaldır. Diğerleri ise gerici sayılacaktır, tüm yatırımları Rus sosyal-emperyalistlerinin gerçekleştirmelerine ortam hazırlamalıdır. Sosyal-faşistlerin mantığıyla, Ereğli Demir Çelik Fabrikasını, Petkim tesislerini ve benzeri onlarca sanayi kurana Amerika, onlarca fabrikayı kurup işleten Almanya, Fransa, İsviçre, İtalya, Hollanda vb. hep ilerici sayılmalıdır. Çünkü onlar da "üretici güçleri geliştirerek, sosyalist devrimin maddi objektif koşullarını" hazırlamaktadırlar (!) Hayır! Emperyalistler ve sosyal-emperyalistlerin tek amacı talandırlar, soyundurlar. Onlar bütün bunları yaparken zorunlu değişiklikler yaratmaktadırlar. Fakat bu gelişmenin esas yanı, üretici güçlerin tahribi, bağımsız, hızlı ve sağlıklı gelişmesinin engellenmesidir.

Son olarak, "Hiçbir sömürü amacı gütmeyen... sosyalist sistem" ifadesi üzerin de duralım. Gerçekler sosyal-emperyalizmin, azgın bir sömürücü olduğunu göstermektedir. Rusya, İskenderun Demir Çelik'te olduğu gibi geri bir tekdüze sahip olan hammaddesini (kömür) yurt dışından temin etmek zorunda olan tesisleri veya şantaj vasıtası olarak kullanabileceği elektrik enerjisi gibi bir sanayi hammaddesini pahalıya satmakta, karşılığında, başta tarım olmak üzere çeşitli ürünlerimizi ucuz kapamaktadır. OPEC ülkelerinin petrol ambargosu sırasında, Irak'tan düşük fiyata aldığı petrolü Hollanda'ya pahalıya satan, böylece hem sömürü sağlayan, hem de OPEC'in haklı direnişine darbe indirmeye çalışılan Rusya'ydı. Revizyonistlerin "sosyalist sistemin merkezi" olarak tanıttıkları Rus sosyal-emperyalizminin Türkiye'ye verdiği krediler Amerikan kredileriyle karşılaştırılırsa, "sömürü amacı gütmeyen yardım" adı altında en ağır sömürünün uygulandığı kolayca görülebilir. Bir sosyalist ülkenin hiçbir zaman faiz alamayacağını, ve receği borcun uzun süreli (30 yıl gibi) olması gerektiğini belirtelim. Sosyalist ülkeler, çoğu zaman güçleri oranında karşılıksız yardımda bulunmakta, borç verdiklerinde

...se
bir
siz
lizi
tüm
giz
tal
yari
ört
mil
om
gör
ara
kan
min
ya
çin
öz
le,
le,
le
çin
züm
len
kim
sür
lis
me
anl
ler
sosi
mam
le
yet
liş
ve
bağ
den
min
yal
çak
dir
fağ
ma?
anl.
Da
ve
sun
har
si
tav
tav
tüm
ci
baş
lig
bur
ler
rür
rit
Loj
diğ
S.2
5.2
Kıs
lik
ci
sos
söy
emp
dev
dev
uşal
pery
su c
rimc
gide
per

«BAĞIMSIZLIK» ADINA Ğİ SAVUNUYORLAR

İse, borç verilen ülkenin bağımsızlığına tam bir saygı göstermek, uzun süreli ve faizsiz borç vermediler. Rus sosyal-emperyalizminin, tutumu temelden farklıdır. O bütün emperyalist soyguncular gibi davranmakta, faiz yoluyla önemli bir sömürüde bulunmaktadı. Sosyal-faşistler açık sömürü güzellere efendilerini masum göstermeye çalışıyorlar. Onlara cevaplarımız şu olacaktır. Gerçekler devrimcidir, siz de ne tür dalavereler çevirirseniz çevirin, tarihin yarısından kurtulamazsınız, gerçekleri örtbas edemiyecsiniz.

Sosyal-faşist Kitle'nin herhangi bir milletlerarası mesele karşısındaki tavır, meselede Rusya'nın tavrına ve çıkarlarına göre olmaktadır. Ege meselesinde Hora'nın araştırmalarıyla ilgili sözleri bununun açık kanıtıdır.

"Sözkonusu araştırmaların emperyalizmin ve işbirlikçilerinin lehine değil, dünya devrimci sürecinin lehine olabilmeye için, şu yada bu şekilde anti-emperyalist bir öz taşıması ve bu nedenle sosyalist sistemle, diğer anti-emperyalist ulusal devletlerle dayanışma içinde bulunması şarttır. Böyle bir durum ne Türkiye, ne de Yunanistan için sözkonusudur... derinleşen bunalımın çözümlünde hakem ve ağababa rolünü gene ABD üslenmiş... (Kitle, S.122, s.3)

Kitle'nin dilindeki "dünya devrimci süreci" nin dünyanın sosyal-emperyalist halkiyete giriş süreci, "sosyalist sistem" in sosyal-emperyalist sistem, "anti-emperyalist ulusal devletler" in sosyal-emperyalizme bağlı veya uzlaşma halindeki devletler anlamına geldiğini hatırlarsak, sosyal-faşistlerin tavrını belirleyen ölçütün, o olayın sosyal-emperyalizmin menfaatlerine uyup uymaması olduğunu kolayca anlayabiliriz. Kitle "hakem ve ağababa rolünü" ABD yerine Sovyetler Birliği'nin üstlenmiş olduğunu ve alımsızlığa hazır olduğunu belirtiyor. O, bağımsızlık sözünden Amerikan emperyalizminden bağımsız olmayı, rus sosyal-emperyalizmine ise kölece bağlılığı anlamaktadır. Sosyal-faşistlerin dilindeki "bağımsızlık" alı-gaçka bir yalan ve utamazca bir demagoji dir.

"K"p ve TSİP böyle söyler de, sosyal faşist Özgürlük Yolu onlardan aşağı kalır mı? Şimdi de Özgürlük Yolu'nun bağımsızlık anlayışını ele alalım.

Sosyal-faşistler Sosyal-emperyalizme Dayanmayan Hareketleri Gerçi İlan Ediyorlar

"Açık ki gerek hareket sırasında ve gerekse hareketin başarısından sonra olsun dünya sosyalist sistemi Ulusal Kurtuluş hareketlerinin vazgeçilmez dostu, güvencesi ve desteğidir."

"Dünya sosyalist sistemine karşı olan tavır açık bir şekilde anti-sosyalist bir tavrıdır ve ulusal hareketleri devrimci bü-tünden teoritte götürür. Uluslararası devrimci ittifaklardan kopuk ulusal hareketlerin başarı şansları da yoktur."

"Sosyalist sisteme ve Sovyetler Birliği'ne düşmanlık ulusal hareketlere 'milli burjuvazi'nin egemen olmasına ve bu hareketlerin devrimci ilkelerden sapmasına götürür. Anti-sovyetizm ulusal hareketlerin teoritni ve yenilgisini hazırladığı gibi ideolojik ve politik alanda da burjuvazinin ve diğer gerici ve tutucu sınıf ve tabakaların görüşlerini yansıtır..." (Özgürlük Yolu, S.20, s.22-26-27)

İşte böyle söylüyor Özgürlük Yolu... Kısacası, sosyal-emperyalizmin karşı-devrimci amaçlarına karşı duran herkesi, gericilikle suçluyor, milli hareketlerin mutlaka sosyal-emperyalizme dayanması gerektiğini söylüyor. Özgürlük Yolu'na göre de sosyal-emperyalist baskı ve sömürüye karşı olmak devrimciliği terketmektir, onun dilindeki devrimciliğin anlamı sosyal-emperyalistlere usaklık etmektir.

Milli hareketlerin başarısı sosyal-emperyalizme karşı mücadele etmeden söz konusu olamaz. Sosyal-faşistlerin "gerici", "devrimden sapma", "başarısız" gibi sözleri, git gide daha fazla ayağa kalkın ve sosyal-emperyalizme karşı da mücadeleye atılan halk-

ları aldatmak ihtiyacından doğmaktadır. Kısacası Özgürlük Yolu "bağımsızlık" a altında diğer sosyal-faşistler gibi Rus sosyal-emperyalizmine köleliği savunmaktadır.

Sosyal-emperyalizmin devlet bağımsızlığı konusunda tutumu 1968'deki çekoslovakya'nın işgalinde açıkça görülebilir. Çekoslovakya'yı tanklarıyla işgal eden sosyal emperyalistlere dayanarak bağımsızlık mücadelesi yürütülebileceğini söylemek, ya sosyal-emperyalistleri tanımamaktan, ya da sosyal-emperyalizme bilinçli hizmet çabasından ileri gelmektedir. Yurdumuzdaki sosyal-emperyalizmin uşakları sosyal-faşistler de bu mdahaleyi açıkça desteklemiş, bağımsızlık üzerine sözlerinin sahteliğini göstermişlerdi. Sosyal-faşist "K"p'nin çekoslovakya "Komünist" Partisi XV. Kongresi'ne katılan MK Politbüro üyesi A.Saydan, Kongre'ne yaptığı konuşmada baktın neler söylüyor. A.Saydan, "K"p'nin elde ettiği söze başarılar dan bahsediyor ve şöyle devam ediyor:

"Sovyetler Birliği'nin ve öteki sosyalist ülkelerin, dünya barışını korumak, güçlendirmek, proletarya enternasyonalizmini kuvvetlendirmek ve sosyalist ülkeler topluluğunun karşılıklı yardımlarında biçimlenen Leninci politika bu başarıların elde edilmesine, önemli ölçüde katkıda bulunmuş-tur."

"Halkımızın bağımsızlık, özgürlük ve kurtuluş savaşında Sovyetler Birliği'nin Türkiye'ye yardımları önemli bir yer tutmakta ve bu savaşta destek olmaktadır. Sovyetler Birliği'nin barış ve yardım politikası anti sovyetizm, anti-komünizmin gerilemesine demokratik akımların güçlenmesine sebep olmaktadır." (Aktılar, S.29, s.5)

Çekoslovakya halkı sosyal-emperyalist "proleter enternasyonalizmi"nin Rus süngüsü ve kurşunu anlamına, "yardım"ın ise çekoslovakya halkının sömürülmesi ve ülkenin zenginlik kaynaklarının gaspedilmesi anlamına geldiğini iyi bilmektedir. Rus işgaline karşı direnmiş bir halka "enternasyonalizm" ve "yardım"dan dem vurmak, ona hakaret etmek, sosyal-emperyalist efendisine ise yaramak istemektedir. Sosyal-faşist A.Saydan, sosyal-emperyalist sömürdü "yardım" olarak tanıtmakta, bu söze yardımdan doğan ülkemizdeki Rus etkisinin nispi artması sonucunu ise "demokratik akımlar" adını verdiği Rus taraftarı akımların güçlenmesi olarak belirtmektedir. Bşbelli ki sosyal-faşistler, yurdumuzun sosyal-emperyalist Rusya'ya bağımlılığının artmasını "bağımsızlık, özgürlük ve kurtuluş"a kavuşmak "demokrasi"nin yerleşmesi" olarak yutturmaya çalışıyorlar. Fakat çabaları boşunadır.

Sosyal-emperyalistleri bağımsızlık güçlerinin en büyük desteği ilan edenlerin "sınırlı egemenlik", "sosyalist enternasyon", "uluslararası işbirliği" gibi gerici tezlerini gözden saklamaya çalışıyorlar. Rus sosyal-emperyalistlerinin uyduları üzerindeki siyasi ve askeri kontrolünü, ekonomik sömürsünü, kültürel etkisini vb. ekrisiz siz gerçekleştirmenin aracı olan bu teoriler üzerinde başka bir zaman duracağız. Burada sadece "bağımsızlık" sözünü sahtekarca dillerine dolayan sosyal-faşistlerin, efen-dillerine uşaklıkta yarıştıklarını ve bu sosyal-emperyalist teorileri kayıtsız şartsız desteklediklerini belirtelim.

Sosyal-faşistlere Göre Uşak Olmayan

Milliyetçidir

Sosyal-faşist Kitle dergisi sosyal-emperyalistleri "revizyonist" bulan, öte yandan sosyal-emperyalistleri devrimcilere dahi karşı savunan orta yolcuları baktın nasıl suçluyor:

"sol" kanat revizyonistlerinin milliyetçi özlerrinin yansımalarından birisi de çoğu kez 'küçük güç şövenizmi' olarak ortaya çıkar. Dünya devrimi sürecinin öncüsü olan sosyalist sistemin muazzam gücü, dünya politikasında giderek artan etkinliği ve dünya sosyal gelişiminde derinleşen belirleyici konumu, bu küçük-burjuva gruplarının rahatsız etmektedir... 'sol' (ve de sağ) revizyonistler, dünya sosyalist sistemi için de Sovyetler Birliği'nin gücü karşısında

bir çeşit 'ulusal bencilliğe', aşaklık duy-gusuna kapılmakta ve köklü milliyetçi düt-tüleriyle, milliyetçi şartnamalarıyla sosyalist sisteme ve özellikle Sovyetler Birliği'ne karşı çıkmakta" (Kitle, S.148, s.11)

Göründüğü gibi Kitle, Sovyetler Birliği'yle uzlaşarak onu eleştirmeyi bile "milliyetçilik" olarak suçlamakta, ve "küçük güç şövenizmi" diye zorlanarak uydurulmuş bir terim yaratmaktadır. "Aşaklık duyusunu", "milliyetçi şartlanma" gibi bayağı suçlanmalarla, kendisi gibi uşak olmayanlara karşı tavrı almaktadır. Sosyal-faşist Kitle uzlaşma ile dahi yetinememekte, kayıtsız şartsız teslimiyet ve uşaklık istemektedir.

Yine Kitle dergisi "barış ve bağımsızlık maddeleri" olarak tanıttığı istekleri arasında şu talebi ileri sürüyor:

"Sovyetler Birliği ve Bulgaristan'la dostluk ve iyi komşuluk ilişkilerinin geliştirilmesi, ayrıca tüm sosyalist ülkelerle ekonomik ve teknik işbirliğinin güçlendirilmesi sosyalist ülkelerle kültür anlaşmasının gerçekleştirilmesi TC. hükümetleri tarafından 10 yılı aşkın zamandır askıda bırakılan, savsaklanan (1966'da parafede edilmiş) Türk-Sovyet Kültür anlaşmasının gerçekleştirilerek parlamentodan geçmesi" (Kitle, S.135, s.3)

Kısacası, ekonomik, teknik, kültürel alanlarda daha fazla bağımlılık; sosyal-faşistlerin istediği budur. Onlar bu taleplerinin sonuçlarını şöyle özetliyorlar:

"... Türkiye gibi emperyalizme bağimli ülkelerde bu bağımlılığı azaltacak, emperyalizmin sömürü olanaklarını daraltacak ve toplumsal ilerlemeye katkıda bulunacak, gelecekteki sosyalizmin maddi ve teknolojik temellerinin olgunlaşmasını hızlandıracak doğrultuda ekonomik ve teknik işbirliği."

"Böylece sosyalist sistemin artan gücünü emperyalizme olduğu kadar, ona bağımlı ülkelere de kendisi ve ilkelerini giderek artan oranlarda dayatmaktadır. Sosyal sistemin emperyalizme dayattığı detant politikası, Türkiye'de faşizmin tirmanış emellerini gemleyen uluslararası (dış) koşulların başında gelmektedir." (Kitle, S.144, s.3)

Göründüğü gibi sosyal-faşistler Amerikan emperyalizminin ve diğer Batılı emperyalistlerden bağımsızlaşmanın yerini, sosyal-emperyalizme bağımlılığın alması gerektiğini savunmaktadırlar. Bu gelişmenin "faşizmin tirmanış emellerinin gemleme" olarak tanıttıkları iş etkisinin, sosyal-faşizmi güçlendireceğini de belirtiyorlar. Daha önceki anlatılarda açıkça görülebilen bu durum, onların iktidar olma arzularının, efen-dileri Rusya'nın Türkiye'deki gelişmesine sıkı sıkıya bağlı olduğunu da ortaya çıkarıyor.

Sosyal-faşistler 13 Şubat'taki DİSK gecesinde haykırdıkları, sosyal-emperyalizme bağımlılıklarını belirten "Yaşasın Sovyetler Birliği" sloganına karşı mücadele ederek, sosyal-faşistleri teşhir eden devrimcilere adice saldırdılar. Onlar bu olayı "yüksek enternasyonalist coşku" olarak tanıttıyorlar. (Kitle, S.149, s.13)

Onların enternasyonalizmden sosyal-emperyalist menfaatleri savunmayı, enternasyonalizm adına devletlerin işçilerine haysızca müdahale etmeyi anladıklarını tekrar belirtelim. Bu konuda yine Kitle'ye başvuralım:

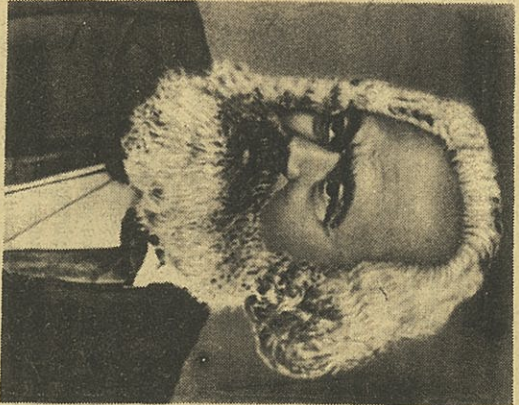
"Küba'lı gönüllülerin başında Küba ortusunun en seçme subayları da bulunmaktadır. Bunlardan Tümgeneral Zenan Casas, Küba Genel Kurmay başkanıdır ve kardeşi Angola'da Küba Keşif Gücünü yönetmektedir. Tümgeneral Julio Casas Küba Lojistik Grubu başkanıdır ve Angola'da levazım işlerini yönetmektedir. Tümgeneral Arnaldo Ochoa aynı zamanda Küba Komünist Partisi Merkez Komitesinin üyesidir ve Angola'da saha komutanıdır. Yine Tümgeneral Rigoberto Garcia ile Tümgeneral Raul Menendez Küba Komünist Partisi üyeleridirler ve Angola'da askeri eğitim ile görevlidirler."

"Ye sadece Angola'da mı? Küba'lı devrimciler dünyanın her yerinde..."

"Ye sadece Kübalılar mı? Uluslararası işçi sınıfı hareketi, dünya sosyalist sistemi ve ulusal kurtuluş hareketleri her zaman her yerde elelelidir." (Kitle, S.94, s.3)

Sosyal-faşistlerin enternasyonalizm adına savdukları devletlerin işçilerine ka-ba müdahaledir. Sosyal-faşistler bunu dünyanın her yerinde gerçekleştirdiklerini övü-nerek söylüyorlar. Yukarıdaki alıntılardan da anlaşılacağı gibi, Genel Kurmay Başkan'ından, Merkez Komitesi üyesine kadar bütün yüksek rütbeli generaler, söze gönüllüdürler. Bir ordunun bu kadar çok sayıda komutanının bir başka ülkede gönüllü savaşıklarını söylemek, en hafif deyimle

KARL MARKS ÖLÜMSÜZDÜR

Markсист teorinin kurucusu, proletaryanın ölümsüz önderi ve öğretmeni Karl Marks, 18 Mart 1883'de son uykusuna daldı. Marks, felsefede idealizmi çöktürüp, diyalektik ve tarihi materyalizmi yerleştirdi, toplumların iktisadi gelişim kanunlarını çözdü. Sınıf mücadelesinde dünya proletaryasına parlak bir ışık ve tartışmasız önder oldu. Engels'iyle ortak çalışmalarında oluşan Marks'ın fikirleri Lenin, Stalin ve Mao Zedung'la devam etmiştir. Marksizm bugün de işçi sınıfının elinde güçlü bir silah olarak yaşamaktadır ve yaşayacaktır.

Marks, belli başlı üç fikir aktarını sürdürüp tamamlıyarak görüşlerini oluşturmuştur. Bunlar, Klasik Alman Felsefesi, Klasik İngiliz Ekonomi Politigi ve Fransız sosyalizmidir. Kendisinin öncülleri olan bu akımları devrimi düşüncesi içinde yorumuş proletaryanın devrimci teorisinin temellerini kurmuş - tur.

Marks, öncelikle felsefede - ki idealizmi mahkum etmiş, mekani - k materyalist ve utangaç ma-

teryalistleri eleştirerek, Marksizm'in dünya görüşünün temelini atmıştır. O düşüncenin hareketini, gerçek hareketin, maddi olayların bir yansıması olarak belirtmiş ve şu önemli sonuçta ulaşmıştır: "İnsanların düşüncelerini belirleyen şey onların maddi varlıklarıdır." Böylece madde ile bilinç arasında - ki ilişki konusunda karmaşıkla - rga son vermiştir. Yine Marks'a göre diyalektik, gerek dış dünyanın, gerek insan düşüncesinin hareketini yöneten genel yasaların bilimidir. Hiçbir şey kesin, kalıcı, mutlak, kutsal değildir; herşey gelip geçicidir ve sürekli oluşma ve yokolma sürecinden aşağıdan yukarıya doğru sonsuz bir yükselme sürecinden başka hiçbir şey kalıcı değildir. Marks böylece teorisi nin doğma değil, bir eylem kav - vuzu olduğunu, hayat içinde gelişmesinin zorunlu olduğunu be - lirtti.

Materyalist tarih anlayışı konusunda özellikle sunu belirtti. Toplumun yorumlamak materyalist olmak için yeterli değildir. Bsas olan dünyaya değişti - mek için yorumlamaktır. Böylece devrimci teorinin anaok eylem kavvuzu olabileceğini ortaya koydu. Bu noktadan hareketle tarihi inceleyen Marks, insan - lık tarihinin sınıf mücadelesi - ri tarihi olduğunu tereddüte yer vermeden ispatladı. Toplumun değiştirmek istediği içindir ki, O, teorisini proletaryaya dayandırmıştır. Çünkü, çağımı - zın en devrimci ve geleceği tem - sil eden sınıfı proletaryadır. Proletarya tarihi görevini ba - sarıya yerine getirebilmek için, sınıf mücadelesini, prole - tarya diktatörlüğüne kadar iler - letmeli, burjuvaziyi ve bütün mülk sahibi sınıflara mülkten teorit ederek onlara karşı çok

yönü ve uzun vadeli bir müca - dele yürütmelidir. Proletarya diktatörlüğü fikri, revizyonistlerin yok etme ya da belirsiz hale getirme çabalarına rağmen, Marks'ın teorisi içinde en temel ilkelerden birisidir. Lenin bu noktayı daha da geliştirmiş ve bizzat uygulamasına öncülük etmiştir.

Ekonomi-politik konusundaki görüşleri Marks'ın öğretisi içinde önemli bir yeri alır. Bu konuyla ilgili olarak Kapital'de yazdığı önsözde şöyle der: "Bu eserin nihai gayesi modern toplumun hareketinin ekonomik yasa sını keşfetmektir." Metayı inceleyerek işe başlayan Marks değer, artı-değer ve pazarın oluşumunu ve sermayenin kapitalistlerce işçilerin yaratıldığı artı-değere el koyarak meydana getirildiğini yadsınmasız is - pat etti. Kapitalizm, serbest rekabeti denemede feodalizmi dştalayarak ilerci bir rol oynamasına rağmen, niteliğini şöyle belirtti: "Böylece kapitalist üretim, sosyal üretim süreci tekniğini ve bileşimini geliştirenken, aynı zamanda tüm zenginliği kaynağı olan topra - ğa ve işçiyi tüketir, yıpratır." (Kapital, Kitap I, 13. Bölümün sonu)

Marks, bugün hala aşılama - mış dahi bir teorici olmakla kalmaması, aynı zamanda işçi sınıfının mücadelesine de bilfiil katılıp, ona yol göstermiş ve proletaryanın sınıf mücadelesi - ne ilişkin, taktikler geliştirmişti. O'nun Paris Komitü'ne karşı tavrı daima devrimciler için örnek olmuştur. O, Komün'ün yenileceğini önceden ve yığınları daha elverişlisartlarda mücadeleye atılmaları için kına emeye galastı. Fakat, işçi sınıfı hareketi geçtiği an da da onu sonuna kadar destek -

ledi ve yol göstermeye çalıştı. Parisli işçilerin, ölümlü hor gören kahramanlığını daima savundu. Paris Komitüyle ilgili olarak, Kugelmann'a yazdığı 17 Nisan 1871 tarihli mektubundaki şu sözleri O'nun nasılı bir bilimsel inanca proletaryanın da vasına bağlı olduğunu gösteriyor. "Mücadeleye ancak mutlak surette elverişli koşullar altında atılmak gerekseydi, tarihi yapmak kuskusuz çok kolay olurdu."

Revizyonistlerin, Marks'ın öğretilerinin özünü yoketmeye yönelik tahriflatlarına rağmen, Marks, bütün Marksist-Leninistlerin fikrinde ve dünya işçilerin mücadelesi içinde yaşıyor ve gittikçe daha da ölümsüzleşiyor.

Bugün Marks'ı anmak, revizyonist, reformcu ve oportünist tahriflatlara karşı onun öğretisinin safliğini korumak ve savunmak demektir.

Bugün Marks'ı anmak, Marksizmi ülkemizin gerçeklerini bilimsel olarak açıklamada, devrimimizin meselelerini gözmede sasmaz bir pusula olarak almak; Marksizm'i ülkemizin somut şartlarına uygulamak için ciddi çaba harcamak demektir.

Bugün Marks'ı anmak, onun öğretisini faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadelemize yön veren temel olarak kavramak demektir.

Bugün Marks'ı anmak, proletarya partisini oluşturma görevinin önemini anlamak, Marksist ideoloji ve siyasetleri hakim kılınarak proleter devrimcilerin birliğini gerçekleştirmek için ilkelere devralı ideolojik müca - deleyi kararlılıkla sürdürmek demektir.

mersin

Petkim-İş Yöneticileri Grev Kırıcılığı Yapıyorlar

Mersin-Karaduvar yakınlarında kurulu bulunan Soda fabrikasında Türk-İş'e bağlı Petrol-İş sendikasının yürüttüğü grev sosyal-faşist sendika ağalarının işçi düşmanı yüzlerini bir kez daha ortaya çıkarmıştır.

Bu işyerinde olayların gelişimi şöyledir: Fabrikanın kurulduğu sıralarda ilk olarak Petrol-İş sendikası örgütlendi ve Toplu Sözleşme yekisi aldı. İlk sözleşmenin bitimi sırasında, DİSK'e bağlı Kimya-İş (sonradan Petkim oldu), Petrol-İş'in yetkisine itiraz etti. Devrim isteyen işçilerin fedakar çabaları sonucu yetki mücadelesi Kimya-İş lehine sonuçlandı. Kimya-İş bundan 1 yıl kadar önce bu yetkiye dayanarak Soda işyerinde toplu sözleşme pazarlığına oturmuştu. İşverenle anlaşma olmaması üzerine Soda işyerinde 800 işçi greve gitti. Grev bir hafta devam etti. Bir hafta sonra Kimya-İş, istanbul'da sözleşmeyi imzalayarak greve son verdi. İmzalanın sözleşme, daha önce işverenin kabul emediği, grev nedeni olan mad-

H.B. - Grevin nedenleri nelerdir?

M.T. - Grev işçilerin yetkisine dayanılarak başlatılan bir hak grevidir. Petkim'in iddia ettiği gibi mesele yetki meselesi değildir. Çünkü, zaten yetkimiz vardır.

Grevin amacı, işçilerin ekonomik ve sosyal çıkarlarını savunmaktır. Ayrıca sise, cam hol dینگin Türkiye çapında bize dayatması olduğu işçi aleyhtarları kararlarını geçersiz kılmak amacıyla da taşınmaktadır. Örneğin şişe-cam holding aldığı bu tip kararlarında işyerilerindeki personel ve teknisyenleri kapsam da-

Şi bırakmaya çalışmaktadırlar. H.B. - Grevde Petkim Sendikası'nın tutumu ne oldu?

M.T. - Grev kırıcılığı. Ama onların sahnelerinde devrimcilik yargılanamaz. Onlar işverenin yandaşları. Kesinlikle utang ve ricici bir şekilde grev kırıcılığı yapmaktadırlar. Grev kırıcılığı devrimci ideoloji ile bağdaştırılmaz.

H.B. - Petkim-İş yöneticileri, grevin faşistlerin önderliğinde devam ettirildiğini söylüyorlar. Ne dersiniz?

M.T. - Yalan. Grev Türk-İş dönemindeki sosyal-demokrat çizgisindeki Petrol-İş'in önderli-

delerin sendika tarafından kabulünü içeriyordu. Bu nedenle Soda işyerinde işçilerin dikanın bu tutumunu protesto ettiler. İşbaşı yapmakla beraber o gün çalışmadılar. Aynı günler içerisinde Kimya-İş Mersin işçiler tarafından basılarak tahrip edildi. Sendika o günkü şartlarda grevin başarıya ulaşamayacağını iddia ederek yapılan sözleşmeyi haklı göstermeye çalıştı. O günlerde çıkan "YÜRÜYÜŞ" dergisi sendikaya basanların "bir avuç faşist ile Maoçu bozguncular" olduğunu iddia etti. Kimya-İş'in Mersin Şube yöneticileri bütün yalan ve oyunlarına rağmen bu sözleşmenin haklılığını, işçilere kabul ettirememişlerdi. Huzursuzluk devam ediyordu. Kimya-İş kolunda işçilerin toplu sözleşme yekisini elinde bulunduran Petrol-İş bu yetkiye dayanarak işvereni toplu sözleşmeye çağırıldı. İşverenin sözleşme çağırısına cevap vermemesi üzerine Petrol-İş grev kararı alarak grev oylamasına gitti. Oylama sonucu, çoğunluk greve evet dedi. Bunun üzerine 13 Şubat'ta grev

günde yürütülmektedir. işçinin hak alma mücadelesidir. Bu tip iddialar "GREV KIRICILIK" damgasını kendilerinden sildirecek ciddiyette değildir.

H.B. - DİSK'in bu tutumu işçi sınıfını ve halkın çıkarlarını ifade ediyor mu?

M.T. - Ben bu tutumu DİSK'in bütün yöneticilerine mal etmek istemiyorum. Bu davranışı sürdürüyorlar işçi sınıfı tarihi önünde yararlanacaklardır.

H.B. - Petkim yöneticilerinin revizyonist olduğu görüşüne katılıyor musunuz?

M.T. - Petkim yöneticilerinin ne olduğunu ben bir türlü anlaya -

filen başlatıldı.

Ne var ki çok sıkı sıkı durumda olan işverenin imdadına revizyonist Petkim yöneticileri yetişti. Bunlardan Faruk Tırak altında bir revizyonist aynen şöyle söyledi: "İşbaşı yapan işçileri fabrikada tutan patron değil sendikamızdır" (Petkim Mersin Şubesi kastediliyor)

İşbaşı yapan işçiler evlerine dahi bırakılmayarak, fabrika içerisinde tutulmaktadır. Bunu sağlayan sosyal-faşist DİSK yöneticileridir.

Jandarma-patron işbirliği tam bir saldırganlığa dönüşmüştür. Grevci 3 işçi jandarma üstteğmeni tarafından ağır olarak yaralanmış, şube başkanı gözaltına alınmıştır.

Fabrika merkezinde 600 yan ünitelerde 200 işçi çalışmaktadır. Fabrika merkezinden 400 civarında işçi greve katılmıştır.

Mersin ve çevresinde revizyonist propaganda merkezleri Petrol-İş sendikasının ve şube başkanını, MHP'lilerle işbirliği yapıyor şeklinde kara layarak, hem kendiliğinden ortbas emeye, hem de sendikayı tecrit etmeye çalışıyorlar.

Aşağıda Soda grevi üzerine Petrol-İş Mersin Şube Başkanı Münip Tepeci ile yapılan görüşmeyi aynen iletıyoruz.

H.B. - TŞİP, TİP ve CHP'nin tutumları ne oldu?

M.T. - TŞİP grev kırıcılığı yapıyor. TİP taraflısı, sessiz kalıyor. CHP'de sessiz kalıyor. Petrol-İş Sendikası yekyücut halinde grevin başarısı için mücadele ediyor.

H.B. - Devrimcilerden ne bekliyorsunuz?

M.T. - İşçi sınıfının sermaye karşısındaki bu mücadelesine duygusal açıdan değil (DİSK'in devrimci olduğu, şartlanmasızlığı açısından değil) gerçekler açısından bakmalarını bekliyorum. Bu mücadele sermaye karşısında esine ender rastlanan getin bir mücadeledir.

KOMÜNÜN İLKELELERİ HALÂ GEÇERLİDİR

18 Mart 1871'de güneş Paris Komünü'nü selâmlıyarak doğuyordu. Paris'in yığit işçileri, kapitalizmin yıkıcıları için den fıskıran proletarya dikta-törliğünün müjdesini veriyorlardı. 106 yıl sonra bugün, Paris Komünü aynı canlılığıyla, dünya işçi sınıfının kalbinde yaşamaktadır.

Komün, uzlaşmaz sınıf çelişmeleriyle bölünmüş kapitalist toplumun, zorunlu olarak proletaryanın diktatörlüğü altındaki sosyalist topluma yol vereceğini pratikte de kanıtlanmış oldu. Kendinden önceki devrimlerin aksine, ilk defa, üretim araçlarının mülkiyetini işçilerin ve çoğunluğun eline vermeye yönelen bu güçlü hareket nasıl gerçekleşti?

Paris'in Komüneci işçileri, burjuva devletinin dayandığı orduyu ve polisi dağıtarak yerine silahlı halkı geçirdi ve kumandayı ele aldılar. Burjuvazinin bürokratik örgütlenmesini dağıtarak hükümeti kendileri kurdular. Ve hem kanun yapan hem de bunu uygulayan bir aygıt getirdiler. İşçiler bu noktaya varabilmek için, eşit götülmüş girişkenlik, devrimci kahramanlık ve "göge hücumu kal kan" bir ruhla hareket ettiler. Parisli işçiler o günler içinde enginleri fethetme anlayışıyla doluydular. 72 gün süren Komün ayaklanmasının her günü, silahlı ayaklanma, silahlı mücadele ve silahlı savunmanın günleriydi. Ayaklanan işçiler, yenildikleri güne kadar verdikleri karardan dönmедiler.

Paris işçilerinin ölümlü her gören fedakarlıklarına rağmen Komün yenildi. Bunun sebepleri, proletaryanın Marksist bir partiyeye sahip olmaması, köylülükle işçi sınıfının ittifakını sağlamaması, Karşı-Devrimin merkezi Versay üzerine zamanında yürümemesi, Merkez Bankasına el koymaması, gericiilere yumuşak

davranması ve onların soluk almalarına fırsat vererek, güç toplamalarına zaman hazırlanmasıydı. Engels, Komün'ü burjuvaziye karşı silahlı otoritesini yeterince kullanamamakla eleştirmiştir.

Marks ve Engels, Komün'ün ölümsüzleşen ilkelelerini şöyle özetlediler: İşçi sınıfı mevcut devlet mekanizmasını ele geçirip kendi amaçları için kullanamaz. Ancak onu kırıp parçalayarak yerine proletarya diktatörlüğünü kurabilir. Bu yolda proletarya kendi ordusuna dayanmak zorundadır. Proletarya diktatörlüğü hem kanun yapan, hem de uygulayan bir harekettir. Proleter organa sahip olmalıdır. Paris Komünü'yle birlikte devrimci proletaryanın hayatına canlı bir şekilde giren bu ilkeleler Marksizmin can alıcı noktalarıdır. Lenin'in de belirttiği gibi, "Özellikle burjuvazinin iktidarının zor yoluyla parçalanarak yerine proletarya diktatörlüğünün kurulması" fikri, gerçek Marksistlerle sahte Marksistleri, Marksist-Leninistlerle her türden revizyonist ve reformcuları birbirinden ayıran temel bir ölçü olmuştur.

Bugün, Marksizm-Leninizm yolundan sapmış ve karşı devrimci haline gelmiş olan modern revizyonistler sahtekar ve iki yüzlü bir tavırla, Paris Komünü'nü dillerinden düşürmüyorlar. Hem, onun ilkelelerini bir kenara atıp geçersiz hale getirmeye çalışıyorlar, hem de ona sahip çıkıyorlar. Paris Komünü'nün canlı ilkelelerini, ölü ve anlamsız hale getirmeye çalışıyorlar.

Paris Komünü'nün hayata geçirdiği ilkelere karşı belli, başlı saldırı II. Enternasyonal'in şefi Dönek Kautsky'den gelirdi. Proletarya diktatörlüğü teorisini reddetti ve sınıflararası uzlaşmayı getirerek emperyalist burjuvazinin bir parçası

haline geldi. Bugün de Kruşçev, Brejnev ve bütün gömezleri aynı yoldan yürüyorlar. Dünya işçi sınıfına ihanet eden bu modern revizyonist şefler, Paris Komünü'nün ispatladığı ve Marksizmin özü olan ilkeleleri ayaklar altına almışlardır. Onlar, emperyalist burjuvazinin tabiatının değiştiğini ve barış içinde yarışarak yenilebileceğini iddia ettiler. Proletarya ve bütün çalışanları baskı altında tut-

mayla yarayan burjuva devlet mekanizmasını, işçi sınıfının eli ne geçirecek kendi amaçları için kullanabileceğini iddia ediyorlar. Fakat bu çabalar boşunadır. Nasıl ki Dönek Kautsky, işçi sınıfının sifalarında, maskeki düşürülüp hak ettiği yere gönderildiyse, onun takipçileri de aynı yere, tarihin çöplüğüne gönderileceklerdir. Modern revizyonistler Marksizm-Leninizm'den ayrılmış, Sosyalist Sovyetler Birliği'ni sosyal-emperyalist bir ülke haline getirmekle bütün emperyalist ve gerici ilkelere karşı bir mücadele yürütmektedirler. Paris Komünü'nün ölümlü ilkelere bağlı kalan düşünce dünyası, Paris Komünü'nün ölümsüz ilkelere bağlı dünya hakim olmak isteyen Rus sosyal-emperyalistlerine de hakettikleri cevalı verecektir. Bütün ilkelere de revizyonistleri mahkum edecek hızla gelişen Marksist-Leninist partiler bunun en açık delillerinden birisidir.

"Komünüyle beraber işçilerin Paris'i ilelebet yeni bir toplumun parlak müjdecisi olacakları ilelebet işçi sınıfının büyük yüreğinde yaşayacaklardır. Onun cellatları ise artık tarih tarafından ebediyen teğhür direğinde çivlendiler ve papazları nasıl dua ederlerse de onları buradan kurtaramayacaklardır." (K. Marks, Fransızda Sivül Savag) Bugün, Paris Komünü'nün cellatları rolünü oynayan modern revizyonistler de

ayrı tarihi kaderi paylaşmaktadırlar. Çünkü onlar da Paris Komünü'nün devrimci ilkelelerini işe yaramaz hale getirmek ve hasıraltı etmek istemektedirler; Paris Komünü'nün ilkeleleri, bugün faşist diktatörlüğü yıkma, sosyal-faşist gelişmeyi önleme; demokratik halk iktidarı-nın kurma mücadelemize yön veren temel ilkelere dir. Komün'ün ilkeleri bize, demokratik halk iktidarının ancak komprodor burjuvazi ve topirakgaları sınıflının iktidarının devrimi şiddet kullanarak parçalanması sonucu gerçekleşebileceğini gösteriyor. Paris Komünü'nün teoribesi bizim için bugün, durmaksızın sosyalizme ilerlemenin bir aracı olan demokratik halk iktidarının gerici hakim sınıfların halk üzerindeki baskı mekanizmasının yıkınları üzerinde yükselceğini gösteren kan parasını kazanan bilimsel tarihi bir ders olmalıdır.

Paris Komünü'nün ilkeleleri Marksist-Leninistlerle, revizyonistler, reformcular ve her soydan oportünistler arasında geymiş kalın bir çizgiler. Faşist diktatörlüğü yıkma, sosyal-faşist gelişmeyi önleme mücadelesinde sınıf uzlaşmacılığı eğilimlerini mahkum etmeli ve yıkmalıyız. Baş düşmanlara karşı mücadelede uzlaşmaz olmalı, bir an olsun yılmınlığa kapılmadan zayıf oldukları noktalar-da ve anlarda soluk almalarına fırsat vermeden darbeler indir-meliyiz. Devrimin kuvvetlerini geliştiren uygun mücadele biçim ve taktiklerini geliştirmede yarırtıcı olmalıyız.

Paris Komünü'nün tarihi tecrübesinin gösterdiği proletarya partisinin öncülüğü olmadan devrimin zafer kazanamayacağı bilimsel gerçeğini aklımızdan çıkarmamalı; faşizm ve sosyal-faşizme karşı teşviti milliyetlerden halkımızın mücadelesine önderlik edecek böyle bir partinin oluşturulması için üzerimize düşen görevlere daha da sırt sarımalıyız.

HALKIN BİRLİĞİ

Demirdöküm`den atılan bir işçi ile konuştu :

«**fabrikada sosyal-faşist ihbarcı şebekesi var »**

H.B. - Bize Türk Demirdöküm Fabrikasından biraz bahsedermisiniz?

- Ben Türk Demirdöküm'de toplam 4 ay çalıştım. Bu fabrika Alibeyköy'de iki parça 2400 işçisi ve 15-16 Haziran'daki kararlı direnişiyile Türkiye işçi sınıfına şanlı bir sahife açmıştı. Ben köyden gelmiş ve devrim sempatizan bir kişi olarak bu fabrikaya girdim. Burada işçi sınıfını ve DİSK'i çok iyi tanıdım.

Her gün işçi sınıfının birtip tüketmez yüce enerjisini ve DİSK yöneticilerinin de ihanetini yaşadım. Biz işe alınan bir grup 40-50 kişi bir eleme neticesi 4 ay sonra atıldık. Sebep ise sadece orada bulunduğumuz zaman işçi karkadaşlarla bazı tartışmalara katılmamız ve sendikacıların bazı hatalarını işçilere eleştirmektir. Bana iş fabrika çok öyülmüştü. Fakat içinde yaşadımca gördüm ki, o bileği bükülmez 15-16 Haziranların yaratıcıları bugün revizyonist yöneticilerce alabildiğine uyutuluyor. Fabrikada İGD'li yeni giren lafta işçi esas ihbarcılardan kurulu bir şebekedir. Bunlardan biri Nihat, diğeri ise M.Ali adlı beslemelerdir. Bunlar işçilere yanışıp

tartışma yapıyorlar, sendika gelişiminin Maden-İş'de var olduğunu söyleyenleri hemen temsilcilere ihbar ediyorlar. Fabrikada görevleri sabahdan akşama kadar gün'e, Mao'ya sövmek ve buna karşı çıkanları ise sendikaya ihbar etmektedir. Ben bu ih-

barcılardan ve Demirdöküm'ün us tabaşı, postabaşı ve satılmış temsilcilerinden öğrendim. Ama o yığit işçileriyle de ölüme da hi gidileceğine canı gönülden i nandım.

H.B. - İşçiler ve siz Maden-İş'i nasıl değerlendiriyorsunuz?

- İşçilerin büyük çoğunluğu sendikadan, bilhassa temsilcilerinin bazılarından çok şikayet-giler. Fakat bu yöneticilerin atılacağına ve sendikaman düzenleceğine inanıyorlar. Son birkaç yıldır, özellikle de bu yıl

DİSK yöneticilerinin Profilo'ya, Beko'ya, Üğürgül'e, Gamak vs.oy nadığı oyunları çok yanlış buluyorlar. Hele bu İGD'li beslemelerin fabrikalardaki şefliklerine ve kendi gazetelerinin fabrika içinde dağıtılmasına çok kızıyorlar.

Sosyal-faşist sendika ağaları kene gibi yönetime konmuşlar. Ama işçilerde sendikacıların bu kenelerden temizlemeye karlılar.

Billingli, tecribeli işçiler sendikanın ve temsilcilerinin bütün oyunlarını biliyorlar. Ve onlara karşı kararlı tavır alıyorlar.

Burada son zamanlarda "kadroşuz işçidir" denilip bir sürü bilinçli arkadaş işten atıldı. İGD'li sosyal-faşistler ise kadrolaştırıldı. Yaşlı, tecribeli ve bilinçli işçiler bu durumdan

çok rahatsız oldular. Ve yer yer bir sürü tartışmalar çıktı günlerce devam etti. Demirdöküm'de sosyal-faşistler gerçek devrimcileri AP'li, MHP'li, MSP'li işçiden daha tehlikeli görüyorlar. Onlar kendi gazetelerini açık açık getiriyorlar. Biz bir devrimci gazete veya Vatan'ı bile fabrikaya götürdüğümüz için işlendik atıldık.

TEK ZIP

"HALKIN BİRLİĞİ BESER NAKİS İLE KONUŞTU."

Bağlıği altında 15.2.1977 tarihli sayınızda yayınlanan yazıda, şahsımla ilgili kısım, adice uyurulmuş Bir YALANDIR. Çünkü: Süleyman Nakış kendisini yarılayanlardan para alıp beni azlettiği ve kazandıığım 60 bin liralık davada ücretimi vermediği için, henüz kesinleşmeyen alacak davasını açtı. Tarafımdan Nakış ailesinin hiç bir mal ve eşyasına haciz konulmamıştır. Bu hususlar Mahkeme dosyaları ile sabittir. Buna göre, kimlerin namussuzlardan yana davranışını kamoyu taktir edecek-tir. Saygılarımla.

TUNCCELİ'DEN
AVUKAT HASAN KOCADEMİR

Üçü mücadeleyi bağlatıcılar. Onlar için bu mücadele gerçekten bir iç savaştır, yani ayaklanmış halk kitlelerine, işçi sınıfına, yoksul ve orta köylülüğe karşı, ülkenin bütün demokratik anti-faşist güçlerine karşı son derece keskin bir silahlı mücadeleydi. "Ballı" ile "Legaliteti" ve diğer gerici gruplar ayaklanmış Arnavut halkını bağrında toplayan Milli Kurtuluş Cephesine ve onu yöneten Komünist Partisine karşı savaşıyorlardı ve tek düşmanları onlardı. Enver Hoca yoldaş şöyle açıklıyordu: Komünist Partisinin "Ballı" ve "Legaliteti" ile olan çelişmelerin zıt ana çelişmelerle dönüşmesini önlemek için bütün gücüyle çalıştığı" bir sırada, "Gericilik ve onun ihanet örgütleri açısından temel çelişmeler, işgalciler gibi bize silahla saldırarak zıt gelişmeler halinde dönüştürdükleri Komünist Partisi ve Milli Kurtuluş Cephesi ile aralarındaki iç çelişmeler olmuştu." (16)

Parti ve Genel Konsey'in tavrından bahımsız olarak sınıf mücadelesi son derece keskinleşti, yukarıda söylendiği gibi ülkenin siyasi-toplumsal kuvvetlerini iki bittimci düşman gruba ayırdı. Bu şartlarda, Milli Kurtuluş Mücadelesinin zaferi, yabancı hakimiyetle beraber büyük toprak sahiplerinin, bayraktarların ve gerici burjuvazinin siyasi hakimiyetini de ortadan süpürmemelik edemedi; zaten fiiliyatta da böyle oldu.

Mamafih, Milli Kurtuluş Cephesinin "Ballı" ve "Legaliteti"ye karşı mücadelesini bir iç savaş olarak tanımlamak pek doğru gibi gözükmemektedir, her ne kadar gerçelik gerekse biçim bakımından böyle bir savaşın unsurlarını içinde taşısa da.

Bu bir iç savaş değildi, ama kendi başına bir savaş olmadıgından değil, işgalcilerle karşı mücadelemin ayrılmaz bir parçası olduğundan dolayı.

Çağımızda, Milli Kurtuluş mücadelesi ile toplumsal kurtuluş mücadelesinin, emperyalist dış düşmanlara karşı mücadele ile gerici iç düşmanlara karşı mücadelemin birbiriyle az veya çok sıkı bir biçimde içiçe geçemeleri imkansızdır. Uluslararası burjuvazi dünya kapitalist sisteminin ömrünü uzatmak için bütün güçlerini ve araçlarını kullanmaktadır. Emperyalizm aynı zamanda özel olarak her ülkede kapitalist sömürü sistemini korumaya ihtimam gösterirken, uygunsuzları yeni hakimiyet biçimlerinden başımsız olarak kendi mevzilerini korumak için her türlü yolu denemektedir. Devrinden ötürü büyük korkuya kapılan şu veya bu ülkenin büyük toprak sahipleri ve gerici burjuvazisi, her türlü yolla büyük emperyalist devletlerden birinden veya ötekinden destek almaya çalışmakta, bu desteği de çok pahalıya, millî bağımsızlık ve egemenliklerinin bir kısmını veya tümünü vererek ödemektedirler. Bu sebepten dolayı, sadece dış düşmana veya sadece iç düşmana karşı değil, her iki tarafı da destekleyen bir kurtuluş mücadelesi ve devrimin gerçekleşmesi çok zordur. Mücadele zorunlu olarak her iki düşmana karşı yürütülmelidir, dolayısıyla iki yön taşıyacaktır.

Bununla birlikte bu kaynaşma ne derece derin olursa olsun, mücadelemin genel olarak millî kurtuluşçu niteliğini değiştirmeye-

tunceli Fasist ve Sosyal-fasist Baskılar Protesto Edildi

Mazgirt'te 27 Şubat Cumartesi günü, 3-4 bin civarında Kitlenin katıldığı bir miting ve yürüyüş yapıldı.

Mitingde kaymakam, eski savcı, karakol başçavuşu ve komiser tarafından yönetilen fasist baskılar ve oynanan çesitli oyunlar kınandı. Bu baskı ve oyunların, fasist diktatörlüğün ülkemizdeki baskı ve terörünün bir yansıması olarak değerlendirildi.

İşkence ve siyasi cinayetler protesto edildi. Hayat pahalılığı teshir edilerek, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının fasist düzeninin, halkı daha fazla sömürmek için zamlar yaptığı ve daha da yapacağı açıklandı. Hayat pahalılığına karşı mücadelenin önemine değinildi.

Fasist diktatörlüğün her saldırasına her cinayetine ve her işkencesine karşı direnilmesi, mücadele edilmesi gerektiği belirtildi.

Sosyal-faşizmin saldırı ve oyunlarına karşı devrimcilerin ve bütün halkın birleşip müca-

dele etmesi istendi. Mazgirt'te bir devrimcinin de kursun yarası aldığı Diyarbakır Mitingi'ndeki sosyal-fasist saldırı lanetlendi. Sosyal

miştir. Mücadelenin başından sonuna kadar düşmanlar, istilacılar olarak kalmıştır. İç düşmanlar, belirli grup ve unsurlara indirgenmemelerine ve büyük toprak sahipleri, gerici burjuvazi, bayraktarlar, zengin köylü gibi gerçekte toplumsal sınıf ve tabakalardan oluşmalarına rağmen, onlarla sömürücü sınıf ve tabakalar olarak değil, hainler ve istilacıların aletleri olarak mücadele edilmiştir. Komünist Partisi ve Milli Kurtuluş Genel Konseyi, Peza Konferansının siyasi platformunu değiştirip beylere, burjuvaziye, bayraktarlara vs. karşı şiarlar atmayı hiç bir zaman uygun görmemiştir. Bu platformu değiştirmek için yapılan her girişimi ve platformda yapılan her tarifta, ağır bir hata olarak addediyorlardı. Baş düşmanın unutulmasına veya ihmal edilmesine hiç bir zaman izin vermediler, Milli Kurtuluş mücadellesinin iç savaşa dönüşmesine, yani şimdiye kadar işgalciye vurulan esas darbemin iç gericiliğe yöneltilmesine hiçbir zaman izin vermediler. Ballıcilere, Zogoculara ve diğer gerici gruplara karşı hainler, istilacıların usakları olarak en keskin bir biçimde savaşıırken, ihanet yoluna saptığının farkına varan ve bu yoldan dönmek isteyen her unsuru mensup olduğu sınıf, tabakadan veya siyasi inançlarından başımsız olarak "Ballı", "Legaliteti" ve diğer işbirlikçi kuvvetlerin saflarından koparmak için çabalarını sürdürdüler.

Baş düşmanın iç gericilik değil fasist istilacılar olduğunu, mücadelenin esas darbesinin iç gericiliğe karşı değil işgalciye karşı yöneltildiğini, iç gericiliğe karşı mücadelenin bizzat sömürücü sınıflara karşı bir mücadele gibi değilde hainlere, istilacıların usaklarına karşı bir mücadele gibi yürütüldüğünü, iç düşmana karşı mücadelenin dış düşmana karşı mücadelaye tabi kılınmasını teşbih ile "Ballı kombetar", "Legaliteti" ve diğer gerici gruplara karşı mücadelenin iç savaş olarak nitelendirilemeyeceği sonucuna varılmaktadır.

"Ballı" veya "Legaliteti" ve diğer gerici gruplara 29 Kasım 1944'den önce yakılmamış olup da feodal-burjuva siyasi rejimi ni geri getirmek için silahlı direnişlerini sürdürmeye devam etselerdi, fasist işgalcilerin kovulmasından sonra mücadele bir iç savaşa dönüşebilirdi. Fakat bu ihtimale bile, iç karşı-devrim karşı mücadele dış düşmanlara karşı mücadelayle muhakak çakıştırdı. Bu defa dış düşmanlar, Arnavutluk'ta Milli Kurtuluş Cephesinin ve halk devriminin zaferini önlemek, feodal-burjuva rejimi geri getirmek amacıyla Arnavut sömürücü sınıflarının, gerici güçlerinin verdikleri mücadelayi her türlü yolla desteklemek için özel bir plan hazırlamış bulunan İngiliz-Amerikan emperyalistleri olurdu.

Mücadelenin bu iki yönünün birleşmesine rağmen, İngiliz-Amerikan birlikleri Arnavutluk'u istila etmedikleri ştrece, iç gericilik (karşı-devrim) baş düşman olmaya devam ederdi.

Parti, Cephe, Milli Kurtuluş Ordusu ve demokratik hükümet de bu ihtimale karşı hazırlıklıydılar. Fakat bilindiği gibi, böyle bir durum meydana gelmedi. Gericiliğin en büyük iki örgütü, "Ballı" ve "Legaliteti" 1944

fasistlerin saldırılarını "Tün-celilerle Diyarbakırlıların Çatışması"na dönüştürme çabası kınandı, bunun fasist bir demagogi ve çesitli milliyetlerden halkımızı bölmeyi amaçlayan bir oyun olduğu açıklandı.

Miting'de "Kahrolsun sosyal-faşizm" sloganı bütün kitle tarafından sürekli atıldı. Süphesiz bu devrimci kitlelerin fasizme ve sosyal-faşizme karşı mücadele isteğini göster-

Eylül-Ekim aylarında gösterilmişlerdi. İngiliz-Amerikalıların iç gericiliği bozguna kurbanmak için sarfettileri bütün çabalar böylece boşa gitti. Milli Kurtuluş mücadellesinin iç işlerine karışmak için yaptıkları her dolaysız müdahale, Arnavutluk'ta her askeri kuvvet çıkartma ve üslendirme girişimleri başarısızlığa uğratıldı. Böylece Britanya ve Amerikan hükümetlerinin kurtuluşun sonra, bozguna uğramış iç gericiliğine canlandırmak, muzaffer devrimci demokratik güçlere, halk iktidarına karşı iç savaşla mücadele için harcadıkları cansiperane gayretlerini boga çıkarttılar.

Arnavutluk Emek Partisi, Arnavut halkına 29 Kasım 1944 tarihli zaferini seğlarken, aynı zamanda devrimin daha sonraki aşamalarında kendisine de çok yararlı olacak kayda değer bir sağlamlık ve tecrübe kazandı. Gençlik halk kitlelerinin parti çevresindeki birliği, Anti-Faşist Milli Kurtuluş Mücadellesinde olduğu gibi bu aşamalarda da, stratejik hedefin gerçekleştirilmesinde belirleyici bir silah görevini görmeliydi.

Partimiz savaş sonrası dönemin şartlarında geniş emekçi kitlelerinin birliğinin en uygun biçimi, cisimleşmesi olarak Demokratik Cepheyi örgütlemek için, Milli Kurtuluş Cephesinin büyük tecrübesinden yararlandı.

Kurtuluş gününden bugüne kadar 40 yıl boyunca, halkın Parti etrafındaki birliğine tecrübesi daha da zenginleşti. Bu birliğin Anti-Faşist Milli Kurtuluş Mücadlesi sırasında atılan temelleri, halk kitlelerinin ortak idealleri ve çıkarları, Partinin siyasi çizgisinin doğruluğuna olan derin inançları, bu kitlelerin ekonomi ve kültürlük geliştilmesi, toplumda sosyalist dönüştürmelerin gerçekleştirilmesi, ülkenin yönetimi ve yurtdışı savunması için devrimci eyleme geniş, faal ve dolaysız katılımı temeline daha da seğlamlamıştır.

Bu gelikten birlik bütün sınavlarda direng gösterdi, tarihin bütün dalgalanmalarına ve fırtınalarına kafa tuttu, emperyalist ve revizyonist dış düşmanlar ile iç düşmanların planlarını ve emellerini kırmak için belirleyici bir silah hizmetini gördü, ülkenin sosyalizm yolu üzerinde hızla gelişmesini sağladı. Daima Parti'nin çevresinde birlik halinde olan, daime onun proleter siyaseti ve ideolojisinini, Enver Hoca yoldaşın Marksist-Leninist öğretilerini kendisine kılavuz edinen Arnavut halkı, daime yenilmez ve muzaffer olacaktır.

dipnotlar

- (12) Enver Hoca, *komünist Enternasyonalın 74 İmtatları*, *Eserler*, c.2, s.222.
- (13) Enver Hoca, *ABP 2.ci Kongresine Rapor*, Mart 1952, *Eserler*, c.9, s.260.
- (14) Enver Hoca, *General Wilson'un Notuna Çevap*, 12 Haziran 1944, *Eserler*, c.2, s.273.
- (15) Enver Hoca, *Jirokaster AKP Bölge Komitesine Mektup*, 23 Şubat 1943, *Eserler*, c.1, s.198.
- (16) Enver Hoca, *Demokratik Cephenin IV.Kongresine Rapor*, 14 Eylül 1967, *Raporlar ve Söylevler*, 1967-1968.

riyordu. Ayrıca "Kahrolsun Komprador Patron-Ağa Düzeni", "Fasizme, sosyal-faşizme ölüm, Halka hürriyet", "Katiller bulunsun he-

şap sorulsun", "Ne Amerika Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye sloganları atıldı. Bunun yanısıra miting katılan diğer devrimci, demokrat ve yurtsever gruplar, kendi siyasetlerini ifade eden sloganları haykırdılar. Miting ve yürüyüş, fasizme, sosyal-faşizme ve iki süper devlete karşı mücadelerde olumlu bir adımdı. Esas yönü olumlu olan eylemin bazı olumsuz yanları da vardı.

Devrimcilerin geniş kitlelerle kaynaşması ve birleşmesinin hala yetersiz bir seviyede olduğu göze çarpıyordu. Bu eylem esas yönüyle devrimci bir düzen ve disiplin içerisinde geçti. Fakat dogmatikler, Halkın Birliği'nin siyasetini savunan arkadas kongurken, sürekli slogan atıp marş söyleyerek konuşmanın anlaşılmasını önlemeye çalıştılar. Kitleler tepkiyle karşılınca, bu tavırlarını terk etmek zorunda kaldılar. Ayrıca dogmatikler sürekli, "Yasasın Halk Savcısı sloganı atarak, Lenin'in devrimci lafazanlılık" diye alaya aldığı reklamcı bir tavrına düştiler.

Fali de olsa bu ve benzeri hatalar eylemleri zayıflatmakta, kitlelerin devrimcilerden uzaklaşmasına hizmet etmektedir. Bu nedenle mücadale edilerken bu ve benzeri hatalar yaşatılmamalıdır. Fasizme, sosyal-faşizme ve iki süper devlete karşı eylem ve mücadelerimizin KİTLESEL niteliği her geçen gün daha da geliştirilmelidir.

Mazgirt'ten Bir Grup Devrimci

Devrimci Eylem Birliği Gelişiyor

19 Şubat 1977 tarihinde Almanya'nın Bielefeld şehrinde faşizme, sosyal-faşizme ve iki süper devlete karşı tavrı alan çeşitli işçi ve öğrenci dernekleri, Almanya'daki demokratik kitle derneklerinde toplanmış Türkiye devrimci, demokrat ve yurtteseverlerin faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadelesinde eylem birliğini sağlamak amacıyla bir toplantı düzenlemişlerdir. Toplantıya katılan çeşitli Türkiye devrimci işçi ve öğrenci dernekleri faşizme, sosyal-faşizme, emperyalizme ve sosyal-emperyalizme karşı çıkan diğer tüm derneklere en geniş eylem birliğini gerçekleştirme ve sürekli kılama çağrısı yapmışlar ve onları bu meseleyi görüşmek üzere 2 Nisan 1977 tarihinde yapılacakları toplantıya davet etmişlerdir.

19 Şubat toplantısına katılan dernekler kaleme aldıkları "Eylem Birliği Platform Metni"nde ülkemizde faşist diktatörlüğün terörüne, sosyal-faşistlerin saldırlarına ve Kürt milleti üzerindeki yoğunlaşan milli baskıya karşı çeşitli milliyetler den halkımızın mücadelesinin yükselme devam ettiğini anlatmakta, Alman tekelci burjuvazisinin baskı ve sömürüşüne karşı Türkiyeli işçi ve öğrencilerin mücadelesinin gerekliliğine işaret ederek, mevcut şartlarda aralarında belli farklılıklar olmasına rağmen faşizme, sosyal-faşizme ve iki süper devlete karşı tavrı alan kuvvetlerin eylem birliğinin gerçekleştirilmesinin şartlarının

olduğunu ve bunun büyük bir aciliyet taşıdığı belirtmektedirler.

Ayrıca toplantıda ülkemizdeki faşist cinayetler, işkenceler ve yurttesever, devrimci basın üzerindeki baskılar kınanmıştır.

KARAR METNİ

19 Şubat 1977 Almanyanın Bielefeld şehrinde yapılan EYLEM BİRLİĞİ toplantısında aşağıdaki karar ve birliği ile alınmıştır.

Bizler Türkiye'deki faşist cinayetleri, işkenceleri ve yurttesever devrimci basın üzerindeki baskıları şiddetle protesto ederiz.

Hagen Türkiye'deki işçi öğrenci der., Bielefeld Türkiye'deki işçi-öğ. der. Greven ve çevresi işçi der., M. Gladbach Türkiye'deki işçi öğrenci der., Gosslar ve çev. işçi der. Berlin Kültür ve dayanışma der. Vazlum işçi der., Duisburg-Hochfeld işçi der., Bielefeld ve çevresi öğrenci ve emekçi gençlik der., Amsterdam işçi der., Köln Yüksek Öğ. der. (Gözlencil), AITF (Gözlencil)

Toplantıda bulunan diğer işçi ve öğrenciler de bu karara katılmışlardır.

ÇAĞRI

Toplantının Tarihi: 2 Nisan 1977

Toplantının saati : 1400 (öğleden sonra saat ikide)

Toplantının yeri : 4402 Greven Saerbecker

Str. 2 Tel. 2542 Hotel

restaurant KOPPINGHAUS

Proleter Devrimcilerin Birliği, Faşizme ve Sosyal-faşizme karşı mücadeleye içinde gerçekleştirecek!

26 Şubat Cumartesi günü İstanbul'da, CHP İstanbul Kadınlar kolu tarafından "Evlat acısına son" sessiz yürüyüş ve miting tertiplendi. Aşağıda miting öncesi ve miting esnasında gelişen olayları açıklamak istiyoruz.

Bizler; Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği, Halkın Yolu ve Halkın Sesi siyasetlerini savunarak yurttesever kadınlar olarak, bu miting konusunda konuşmak için toplandık. Halkın Gücü'ne daha önce yaptığımız çağrılara rağmen, toplantıya katılmadılar. Son anda mitinge katılmama kararlarını ilettiler.

Tartışmaların başında dört siyasetin de kararları mitinge katılma doğrultusundaydı. Halkın Birliği ve Halkın Kurtuluşu yürüyüş sessiz olacağı için, kendi pankartlarımızı mutlaka açmamız gerektiğini, diğer anti-revizyonist kuruluşlarla ilişkiye geçerek mitinge daha güçlü bir şekilde gitemiz gerektiğini savundu. Halkın Sesi ise gülsüz olacağımızı, çatışma çıkarsa sessiz edileceğimizi, bu nedenle pankartlarımızı gerekirse açmadan da mitinge katılabileceğimizi savundu. Halkın Sesi'nin bu tavrı dikkat çekicidir. "Ne Amerika, Ne Rusya" sloganının bu en "güçlü savunucuları,"daha önce "Gençliğe Can Güvenliği" yürüyüşünde olduğu gibi "Evlat Acısına Son" yürüyüşünde de teslimiyetçi tavrını ortaya koydu. İKD ve İGD'nin etkinliğinin açıkça belli olduğu bir sessiz yürüyüşte en önemli propağanda aracılarımız olan pankartlarımız açmamız gerektiğini iddia etmekte, revizyonizmle uzlaşan yönlerini de gösterdi. Kendilerinin dışındaki bütün siyasetleri "revizyonizmle uzlaşma", "pasifizm", "kitle kuyrukuluğu" ile suçlayan Halkın Sesi, diğer yandan da, "devrimcilerin önderliği eylemlerde kendini sloganımızı savunuruz, sosyal-faşistlerin veya diğer siyasetlerin önderliğindeki mitinglerde gerekirse kendi temel sloganlarımızı atmaya biliriz" diyerek, başka siyasetlere yönelttikleri suçlamalarının sahipsizliğini yine en iyi kendileri yapmaktadır. Onların bu tavrıları oportünist, sınıf uzlaşmacı siyasetlerinden kaynaklanmaktadır. Halkın Yolu ise baştan doğru bir tavırla, mitinge pankartlarımızla katılmayı savunurken, son toplantıda aniden katılmama kararlarını bildirdi.

Halkın Yolu'nu bir daha uyarmak istiyoruz. Halkın Sesi gibi oportünist bir siyasetle, proleter devrimci olma yolunda ilerleyen siyasetler arasında her zaman bir orta yol bulmak ve onları uzlaştırmaya çalışmakla, proleter devrimcilerin birliği hiçbir zaman gerçekleştirilemez. Halkın Yolu'daki arkadaşların bu konuda daha uyanık, daha gerçekçi ve halka karşı sorumluluğun bilinci içinde kararlar vermeleri gerekir.

Mitingin bir gün öncesine kadar, bütün siyasetlerin tavrı mitinge katılma doğrultusunda oldu. Artık taktiksel sorunlar tartışılmıyordu. Ama mitingten bir gün önce yapı-

lan son toplantıda tavrılar değişti. Halkın Yolu ve Halkın Sesi katılmama kararları olduğunu bildirdiler. Halkın Sesi, gülsüz olduğumuzu, teorit edileceğimizi, pankartlarımızın mutlaka engeleneceğini, oradaki gücümüzle sosyal-faşistlere karşı mücadeleye demiyeceğimizi, mutlaka olay çıkacağını ve bunun sorumluluğunu yüklenemeyeceklerini belirttiler. Buna karşılık Halkın Birliği katılma doğrultusunda kararlarını savundu. Halkın Kurtuluşu'nun bu yürüyüş konusundaki kararları baştan beri katılma doğrultusunda daydı. Ancak yürüyüşten bir gün önce, işlevindeki bir aksaklık katılmama kararının getirilmesine yol açtı. Fakat hemen arkasından bu yanlış tavrı düzelttiler. Halkın Kurtuluşu'nun esas kararı olan mitinge katılma kararı uygulandı. Halkın Kurtuluşu bu tavrı değiştirmeye konusundaki hatasını kabul etmektedir. Ayrıca bu hatalı tavrı, birgök arkadaş katılmama kararının iletilmesine, ve bu hata düzeltildikten sonra, arkadaşlarımız esas kararımızı iyi bir şekilde ulaştırılmamasına yol açtı. İletişimdeki bu aksaklık, yürüyüş için yeterli güç toplayamamızın bir nedenidir.

Yürüyüş günü, Halkın Birliği ve Halkın Kurtuluşu siyasetindeki yurttesever kadınlar miting alanında saflarını aldılar. Mitingin başında gördüğümüz Halkın Sesi'nden birkaç arkadaş yurtteseverlerin safına çağırıldığımızda reddettiler ve bizi "pankartlarımızı açmayın, size saldıracaklar, gücünüzü, teorit olacaksınız, bu adamlara karşı birgey yapamazsınız." gibi sözlerle etkilemeye çalıştılar. Fakat biz onlara kesin tavrımızı belirttik.

Mitinge girişte CHP tertipliyordu, ama işin arkasında İKD ve İGD'li sosyal-faşistler vardı. Bu sosyal-faşistler bizi kitleden ayırmak için en arkada sıraya sokmaya çalıştılar, aramıza İKD'li kadınları soktular. Sosyal-faşist İGD'li erkekleri teoritimize göndererek, "Kahrolsun Faşizm ve sosyal-faşizm" yazılı pankartımızı zorla indirmek istediler. Fakat biz pankartımızı indirmemek için kararlılıkla direndik. Yurttesever kadınların bu direnişi karşısında İGD'li erkekler sopalar ve tekmelemlerle analizimizin, bacılarımızın üzerine azgıncasına saldırdılar. Ama yurttesever kadınlar geri çekilmekezin, bu sahte devrimcilere karşı, Beşiktaş'tan Gümüşsuyu'na kadar, pankartı bir an bile yere düşürmeden mücadele etmeye yürüdüler. Bu kararlı mücadelemiz karşısında sosyal-faşistler geri çekilerek, çareyi polisle işbirliği yapmakta buldular. Yurttesever kadınları tek tek polise ihbar ettiler. Ancak polis yardımıyla güçlerimizi dağıtabildiler.

Bu saldırı İKD ve İGD'li sosyal-faşistlerin gerçek yüzünü bir kere daha kitleler önünde açığa çıkardı. İGD'li sosyal-faşist erkekler bize saldırırken, içimizdeki analar göyle bağırıyordu: "Ölenler bizim evlat

Baş. ta. sa. 9'da

Sosyal-faşistler Rusya'ya Köleliği Savunuyorlar

karşısındakiyle alay emektir. Kıtba birlikleri komutanlarıyla birlikte Rus sosyal-emperyalizminin hesabına Angola'ya müdahale etmişlerdir. Gerçek budur. Sosyal-emperyalistlerin ve uşaklarının dünyanın her yerinde yaptıkları budur.

Buraya kadar anlattıklarımız şu gerçeği açıkça ortaya koymaktadır, sosyal-faşistlerin dilindeki "ulusal bağımsızlık", Amerikan emperyalizminden ve diğer Batılı emperyalistlerden bağımsızlık, Rus sosyal-emperyalizmine ise kölece bağımlılık anlamındadır. Onlar "enternasyonalizm" adı altında Rus sosyal-emperyalizminin borusunu öttürmekte, yurdumuzu Rus sosyal-emperyalizminin sömürgeci haline getirmeye çalışmaktadır. Sosyal-faşist "bağımsızlık" sahtekarlığının gerçek anlamı budur.

halkımız, işçi sınıfının öncülüğünde geliştireceği milli demokratik halk devrimiyile, emperyalizmi, sosyal-emperyalizmi, komprador kapitalizmini ve feodal kalıntıları tasfiye edecek, halkımızın bağımsızlık ve demokrasi özlemini gerçekleştirecektir. Sosyal-faşistlerin kendileriyle birliktg sahte bağımsızlık gvezeliklerini ve sosyal emperyalizme kölelik heveslerini de devrimin yakıcı ateşi içinde kavurup yok edecektir.

larımız, evlat acısını asıl biz protesto edeceğiz, içimizden çıkın." Polisleri yarıdınları sosyal-faşistler, yurttesever kadınları polise ihbar ederken "memur bey bunlar maocu bozkurtlar, bunları içimizden atın" diyerek faşist, sosyal-faşist işbirliğinin en açık örneğini verdiler.

CHP'li kadın kitleleri arasında bu saldırı tepki yaratırken, CHP'li kitleler ve mitingli izleyen halkımız, CHP yönetiminin "demokrasi" ve "fikir özgürlüğü"nden ne anladığını gördü. CHP'nin reformist yönetime bir kere daha sosyal-faşizmle uzlaşıcı tavrını ortaya koydu.

Biz bu mitinge katılmakla kitlelerle biraz olsun kaynaşmış, sosyal-faşistlere yurttesever kadınların sesini duyurmuş olduk. Ama bunun yeterli düzeyde olmamasını da iyi değerlendirmek, dersler çıkarmak, bundan sonraki mücadelemizde bize yardımcı olmasını sağlamamız gerekiyor. Bizim bu konuda tespit ettiğimiz hatalar şunlardır:

1- Daha önceden iyi bir ön çalışma ve hazırlık yapamayıştık, bir takım pratik hatalıkları son güne bırakmıştık.

2- Diğer anti-sosyal-faşist siyasetlerle ittifakları sağlam bir temele oturtmayıştık ve onları mitinge katılma doğrultusunda yeterince ikna edemeyiştik.

3- Aynı gün Site Yurdu'nun da mitinginin oluşunun güçlerimizi bölmesi.

4- Mitinge katılan Halkın Birliği ve Halkın Kurtuluşu'nun kendi arasında miting öncesi bir ilişki sağlayamaması, bu yüzden miting alanında örgütlenmemizin tam olması.

Bu arada özellikle belirtmemiz gereken nokta da Halkın Sesi'nde mitingten sonra çıkan bir haberle ilgilidir. Bu yazıda Halkın Sesi yurttesever kadınların mücadelesini kutluyormuştu, kendilerinin yer almadığı bu mücadeleye sahip çıkmaktadı. Bu dürtüt bir tavrı değildi.

Miting sonrasında biz şunu daha iyi anlattık; yaratılmak istemeyen proleter devrimcilerin birliği, masa başında konuşarak değil, ancak faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadele içinde gerçekleştirebilir. Miting esnasında Halkın Birliği ve Halkın Kurtuluşu, bu konuda olumlu bir adım atarak, tam bir birlik içinde mücadele etmişlerdir.

KAHROLSUN FAŞİZM VE SOSYAL-FASİZM,
NE AMERİKA, NE RUSYA, BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE,

KAHROLSUN HALK KURULUŞU VE KADINLARI KÖLE EDEN FAŞİZM VE SOSYAL-FASİZM,
YAŞASIN TÜM MİLLİYETLERDEN YURTTESVER KADINLARIN DEVRİMCI BİRLİĞİ,

HALKIN BİRLİĞİ VE HALKIN KURTULUŞU
SİYASETLERİNİ SAVUNAN
DEVRİMCI KADINLAR

